

Kamniški občan

ŠT. 12

LETO XXVII.

KAMNIK, 22. JUNIJA 1987

Srečanje gorenjskih aktivistov v Komendi

Nekaj tisoč ljudi, med njimi mnogo aktivistov in borcev NOV Gorenjske se je v nedeljo, 14. junija, zbralo na hipodromu v Komendi na svojem devetnajstem zboru. Udeleženci srečanja iz osmih gorenjskih občin so v prelep sončni nedelji ponovno obudili spomine na narodno osvobodilno borbo, obenem pa so lahko prisluhnili izbrani pesmi občinskih pevskih zborov, pihalnemu orkestru DKD Solidarnost, orkestru kitar Glasbene šole Kamnik, plesni skupini ŠKD SENŠRM Kamnik in pionirjem osnovne šole Komenda Moste. Kulturni program sta z recitacijami povezovala Mojca Lah in Tone Fličar.

Davorin Gregorič je v pozdravnem govoru dejal, da so takšna srečanja veliko več kot le obujanje tradicij; zavedati se moramo, da so nas partizanske poti povezale, da so danes in nam bodo jutri za mlajše rodove svetel zgled za premagovanje težav, za spodbujanje patriotizma in ljubezni do domovine. Poleg borcev in aktivistov je predsednik občinske konference socialistične zveze pozdravil tudi predstavnike družbenopolitičnega življenja republike, še posebej predsednika

republiške konference socialistične zveze Jožeta Smoleta, ki je v slavnostnem govoru med drugim dejal:

● Danes smo se znova zbrali, da se spoštljivo poklonimo spominu vseh tistih predanih aktivistov, srčnih borcev za srečnejši, boljši jutri, ki so že 1941. leta pričeli narodnoosvobodilni boj na Gorenjskem.

● Osvobodilni boj je terjal razširitev OF tako v organizacijskem kot tudi v idejno-političnem pogledu, da bi uveljavljali vso politično širino osvobodilnega gibanja in da zlasti krščansko opredeljenemu človeku ne bi bila zaprta pot v OF, ali da se v njej ne bi čutil odrinjenega. Zato je bilo treba odločno premagovati vse oblike sektaštva, k čemur so sicer prispevale tudi izredno težke razmere, ki so nastale v času najhujšega nacističnega nasilja, leta 1942, še zlasti po gestapovskih vdorih in izdajstvih, kar je še dodatno prispevalo k nezaupanju in ozkosti v organizacijskem povezovanju.

● Posebej velja opozoriti na segment, ki ga predstavlja požrtvovalno delovanje aktivistov kamniškega okrožja od začetka, ko so si zadali nalogo, da zajame-

jo »v OF prav vse, kar čuti slovensko«, ter politično aktivirajo vse patriotske in antifašistične sile na Gorenjskem, pa do ugotovitve v majskem poročilu 1944, da je »danes OF v kamniškem okrožju prodrla v najširše plasti naroda«, kar simbolično priča o poletu in razvoju narodnoosvobodilnih organizacij v tem okrožju. Izjemnega pomena je tudi tesno sodelovanje Šlandrove brigade in političnih organizacij, ki je ugodno vplivalo zlasti na nagel vzpon NOG na domžalskem in kamniškem območju. Tako se je resnično udeležila parola, naj »prav vsak pošten Slovenec in Slovenka dobi v teh organizacijah sebi primerno zaposlitev«, kar je bila sicer poglavitna težnja in značilnost v delovanju okrožnega odbora OF, od njegove ustanovitve do prvega posvetovanja gorenjskih aktivistov, ki je bilo namenjeno zlasti krepitvi ljudske oblasti, še doslednejšemu izvajanju mobilizacije, predvsem pa nadaljnjemu povečevanju aktivnosti organizacij OF ter še večjemu razmahu NOB na Gorenjskem.

● Pregled vaših rezultatov, spoštovane tovarišice in tovariši, ki ste nas danes tako prijazno povabili medse, priča o številnih

Jože Smole govori več tisoč udeležencem 19. zbora gorenjskih aktivistov

dosežkih. To dokazujejo, med drugim, spodbudni rezultat vaših organizacij združenega dela, če omenim le najprodnornejše, kot so npr. Svilanit, Stol, Titan, ETA. Ideja in Utok ter drugi, ki zaposlujejo kar okrog 10.000 prebivalcev. O tem jasno priča uspešno vključevanje vašega drobnega gospodarstva, kar je danes še posebno pomembno. To potrjujejo uspešni samopriskipki, ki tečejo v številnih krajevnih skupnostih že vrsto let v prid gradnje šol, telovadnic, zdravstvenega doma, komunalne infrastrukture, pa vzorno izpeljana občinska mladinska delovna akcija in še marsikaj. O tem nam govorijo vaša prizadevanja, da bi dali karseda ustrezen poudarek tudi kulturi. Poznamo vaš pevski zbor Janeza Čebulja, poučeni smo o Petru Pavlu Glavarju, veselili nas, da vaša dramska sekcija živi. Pomemben delež imajo tudi

vaše kulturne znamenitosti, ki jih tod okoli ni malo, v ponos nam je tradicija partizanske bolnišnice dr. Tineta Zajca. Vse to so le nekateri drobci v bogatem mozaiku, ki priča o dinamičnem utripu produktivne sredine, o plodnem delu in zagnanih naslednikih nekdanih požrtvovalnih aktivistov OF, ki so si izgradnjo ljudske oblasti resnično vzeli k srcu. To pa je obenem tudi najboljša potrdila delovanja današnjih aktivistov najmnogičnejše organizacije, SZDL, ki nas združuje v skupnih prizadevanjih za boljši jutri.

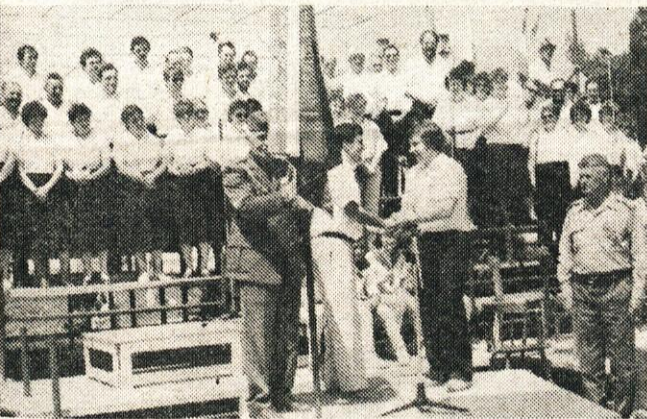
● Ko danes razmišljamo o vlogi SZDL o njeni reafirmaciji, bi nam vsem tudi tokrat rad položil na srce, da se zdi bolj kot kdajkoli pomembno, da postane SZDL živa, propulzivna organizacija, kjer se bomo znali organizirati tako, da bomo ustvarjalne pobude hitreje preliili v življenje, da bomo zgolj z argumenti utemeljevali svoje strinjanje ali nestrinjanje z določenimi tezami, da emocije v prihodnje ne bodo prevladoval nad razumsko presojo nekaterih spornih stvari. Če demokratizacije našega življenja ne mislimo izpeljati v vseh procesih odločanja, se moramo zavedati, da bodo številna prizadevanja za nujni, hitrejši napredek, še naprej jalova, zaupanje delovnih ljudi in občanov pa omajano. Razmere, v katerih se nahajamo, pa nam takšnega početja prav gotovo ne dopuščajo.

● Današnje, še vedno ne povsem urejene razmere na Kosovu, so naša skupna jugoslovanska bolečina. Ni res, da smo Slovenci ravnodušni do dogajanja v SAP Kosovo. Prav nasprotno. Ta pro-

blematika se tiče tudi nas v prav tolikšni meri kot srbskega in črnogorskega naroda, enako kot albanske narodnosti, skratka prav toliko kot vseh narodov in narodnosti SFR Jugoslavije. Pojavi skaljenih mednacionalnih odnosov obremenjujejo, seveda, predvsem stanje v SAP Kosovo in Srbiji, vendar pa sočasno brezmenijo tudi odnose po vsej SFR Jugoslaviji. Čutimo s srbskimi in črnogorskimi družinami, ki so se pod pritiskom izselile s Kosova. Zato je potrebno storiti vse, da se s tem preneha. Čutimo tudi z vsemi tistimi občani na Kosovu, ki so prizadeti glede svojih osnovnih pravic, ali pa so jim celo ohranjene. Vsak pojav šovinizma, sleherni nacionalna nestrpnost, vsako sejanje nezaupanja med ljudmi, ne glede na to, iz česa izvira, je izredno negativno.

● V mnogih dokumentih, ki so bili sprejeti, je upravičeno poudarjeno, da je rešitev za nakopičene probleme in perspektiva razvoja v SAP Kosovo zgolj v dobrih mednacionalnih odnosih, v medsebojnem spoštovanju, v resničnem sožitju Albancev, Srbov, Črnogorcev in drugih, v svobodnem in enakopravnem položaju vseh občanov Kosova. Prav zato, spoštovane tovarišice in tovariši, ker problematiko Kosova občutimo z vso prizadetostjo, izražamo tudi na tem zborovanju našo iskreno željo, da bi se stanje na Kosovu čimprej povsem stabiliziralo na dogovorjenih osnovah, saj je to v skupnem interesu urejene razmere na Kosovu, so naša skupna jugoslovanska bolečina. Ni res, da smo Slovenci ravnodušni do dogajanja v SAP Kosovo. Prav nasprotno. Ta pro-

ROMANA GRČAR

Predsednik OK SZDL Kamnik Davorin Gregorič predaja prapor podpredsedniku SO Trzin, kjer bo naslednje, dvajseto srečanje gorenjskih aktivistov.

Udeleženci srečanja na hipodromu v Komendi

Ohcet v Ljubljani 1987 — prireditve v Kamniku

četrtak, 25. junija,
ob 19. uri nastop folklorne skupine Svetozar Marković iz Novega Sada na Titovem trgu, nato veselica

petek, 26. junija,
ob 10. uri sprejem in branje v Kamniški Bistrici
ob 12. uri prikaz plansarskih običajev, s plansarskim balom na Veliki Planini — vmes igre DELO — KOMPAS

ob 17. uri nakladanje bale pred gostilno »Pod Skalco«, prevoz bale in povorka skozi Kamnik (od Metlike do Titovega trga)

ob 18. uri veselica s kulturno zabavnim programom s sodelovanjem poročnih parov na Titovem trgu. Istočasno bo veselica tudi v gostilni »Pod Skalco«

sobota, 27. junija,
ob 19. uri veselica na Titovem trgu. Tudi tokrat igra ansambel Bratov Kri

OBČANI VABLJENI!

Vsako srečanje je enkratno doživetje

JURIJ VULKAN iz Domžal: »Od 44. leta sem bil kurir VDV čete v Žejah v domžalskem okrožju. Današnje srečanje, kot tudi vsa podobna, je zame enkratno doživetje; po dolgih letih ponovno srečaš znanca, nekdanjega soborca. Vendar pa vedno znova z žalostjo ugotavljamo, da tega ali onega ni več med nami. Sicer pa me veseli taka srečanja tudi zaradi naših zvestih poslušalcev, otrok, ki nam vedno radi prisluhnejo, posebej pionirski se

veselijo naših zgodbic iz kurirskega življenja med vojno.«

MARTIN RIHTAR (Zasavski odred, Šlandrova brigada) in JANKO VEIT (Šlandrova brigada): »Vsako leto se udeleživa srečanja. Oba sva tudi praporščaka. Martin je bil pred dvema leti praporščak Gorenjskih aktivistov, Janko pa nosi prapor že dvajset let.«

VINKO HAFNER: »Kaj naj rečem? Lepo je tu, v Komendi.

Da bi se le še naslednjih dvajset let takole v miru srečevali, obujali spomine in sklepali nova poznanstva.«

BOGDAN OSOLNIK: (eden pobudnikov in prvih organizatorjev teh srečanj) »Prva leta po vojni smo se srečevali samo aktivisti, tisti, ki smo delali v pokrajinskih aktivih. Čutili smo potrebo, da srečanje razširimo še na vse ostale aktiviste, tiste, ki danes

delajo po družbenopolitičnih organizacijah v družbenopolitičnih skupnostih. Predvsem pa smo si želeli tesnejših stikov z mlajšo generacijo, ker, kaj pomaga, če se srečujemo samo mi... Tako se na teh srečanjih pozdravim tako z nekdanjimi sodelavci in soborci, obudim spomine, srečamo pa se tudi z njihovimi otroki in vnuki. Skratka, življenje gre naprej in upam, da se bodo v prijateljskem vzdušju srečevali tudi, ko nas več ne bo.«

JURIJ VULKAN

MARTIN RIHTAR in JANKO VEIT

VINKO HAFNER

BOGDAN OSOLNIK

S seje IS

Pri denarju se vse ustavi

Kamničani smo (po eni strani) lahko zelo ponosni, da živimo v tako lepem mestu, ki je od lani proglašeno tudi za kulturni spomenik. Vendar pa ta »slava« (po drugi strani) prinaša tudi nešteto dodatnih preglavic, saj obnova in ohranjanje znamenitih stavb v mestnem jedru in ostalih kulturnih spomenikov zahteva strokoven pristop in enotne smernice za ohranjanje Kamnika v taki podobi, kot jo je imel nekoč.

Nad tem bdi kranjski Zavod za spomeniško varstvo, oziroma po novem Zavod za varstvo naravnih in kulturne dediščine.

Pri kakršnemkoli posegu v mestno jedro je torej treba od zavoda dobiti smernice, vodila za osnovne restavratorske posege, za celotno območje občine pa so pred pozidavo ali kakim drugim posegom v naravno in kulturno dediščino potrebni prostorski ureditveni pogoji, ki jih prav tako pripravljajo kranjski Zavod. Vse bi bilo lepo, če ne bi na eni in drugi strani obstajali problemi. Zavod za spomeniško varstvo iz Kranja se ubada s preobremenjenostjo (skrb za šest gorenjskih občin), ki je povezana s premajhnim številom zaposlenih strokovnjakov. Da bi lahko zaposlili več konzervatorjev, pa bi morale občinske kulturne skupnosti prispevati več denarja. Kako je v zadnjem času z denarjem kulturne skupnosti in nasploh z družbenimi dejavnostmi, pa verjetno ni treba posebej naglašati.

In kakšne probleme ima naša občina? Pri kakršnikoli gradbenih posegih mora čakati na prostorske ureditvene pogoje zavoda, slednji pa z njimi zamuja, tako, da ljudje ne morejo graditi. Denar tako propada, stanovanjskih blokov letos ne bomo dobili,

podstreh v starem mestnem jedru pa tudi ne moremo začeti obnavljati brez smernic kranjskega zavoda.

Na zadnji seji izvršnega sveta so med drugim obravnavali tudi program dela zavoda za spomeniško varstvo za letošnje leto. Sestanka so se poleg ravnateljice Olge Zupanove udeležili še arhitekt Bojan Šlegl, arheolog Milan Sagadin in krajnarka Jelka Habjan.

Predsednik izvršnega sveta je v uvodu dejal, da je delavce zavoda na pogovor povabil predvsem z željo po čimboljšem sodelovanju in končno, da bi se tako nosilci kot stroka pravočasno vključevali v pripravo planskih dokumentov. Na sestanku je direktor Zavoda za urejanje prostora in planiranje Andrej Drmal še enkrat opozoril da zavod zelo zamuja z izdelavo prostorsko ureditvenih pogojev za našo občino. Anton Ipavc pa je še poudaril, da je v Kamniku v zadnjem času tako, da se vsi na vse razumemo, vendarle pa je jasno, da potrebujemo korektno stroko. V okviru socialistične zveze deluje tudi družbeni svet za prenovalno mestnega jedra, ki pa po besedah predsednika občine očitno še ne ve najbolje, kakšna je njihova vloga.

Albert Rejc je na seji dejal, da se stvari včasih že zaradi projektantov zavlečejo, dodatne preglavice pa jim povzroča še zavod, ki nikakor ne naredi pravočasno os-

novnih smernic, pa tudi njihovi idejni projekti se neredko še potem spreminjajo. Če bo stanje tudi vnaprej tako, v prihodnje pri izdaji dovoljenj ne bodo več čakali na Kranjčane. Stanje je pereče predvsem na Malem gradu, s katerega se že nekaj časa ruši kamenje in ogroža hiše pod njim. Ravnateljica zavoda je dejala, da se povsem zavedajo resnosti stanja na Malem gradu, problem pa je spet denar, saj je del sredstev kulturne skupnosti že sedaj blokiran. Volje je torej na obeh straneh veliko, vendar pa je za normalno delo potrebno predvsem soglasje, medsebojno zaupanje in da tisto, kar se dogovorimo, tudi v dogovorjenem roku speljemo. Na seji so razpravljali še poudarili, da je denarja povsod premalo, zlasti za eksperimentiranje, rezultatov pa ni od nikoder.

Sicer pa čakajo zavod za spomeniško varstvo med drugim še naslednje naloge: priprava predloga o razlastitvi Velike planine za kulturni in zgodovinski spomenik ter Arboretuma Volčji potok za naravno znamenitost, priprava konzervatorskih programov za prenovalno mestnega jedra v Kamniku in strokovni dokumentaciji za grobove borcev in grobišča ter še vrsta povsem konkretnih zadolžitvev pri obnovi objektov v Kamniku in okolici. O vseh nalogah, ki zavod še čakajo letos, bodo na posebnem posvetu govorili še ta mesec.

ROMANA GRČAR

Paša živine – bodočnost naše živinoreje

V nedeljo, 31. maja dopoldne, je kmetijska pospeševalna služba organizirala predavanje o paši živine. Povabljeni so bili vsi kmetje, ki pasejo živino na skupnih pašnikih velikoplaninskega območja, pa tudi vsi drugi kmetje, ki pasejo živino doma na kmetijah. Predavanje je bilo na Vegradu, v dvorani Lovske družine Stahovica, ki je v ta namen velikodušno odstopila prostor.

O tehnologiji paše je predaval diplomirani inženir agronomije Jože Lužovec, o zdravstvenem varstvu živali na paši pa univerzitetni profesor dr. Janez Brglez z Biotehnične fakultete v Ljubljani. Omenjena strokovnjaka delata že dolga leta na razvoju našega pašništva in sta se v svoji praksi trdno prepričala, da je bodočnost naše živinoreje ravno v paši živine. V občini imamo ogromno travnatnega sveta, ki pa ga ne znamo ali tudi nečemo izkoristiti za pašo. Ponekod kmetije živino sicer tudi pasejo, vendar redkokoli na sodoben način. Da bi se vendarle tudi v našem pašništvu nekaj premaknilo, predavatelja ni bilo težko na nedeljo priti iz Ljubljane med naše kmete. Razen predavanja, ki je trajalo približno dve uri, sta se strokovnjaka z veseljem odzvala povabilu gostiteljev in v prijetnem pogovoru z vsemi udeleženci je preteklo še nekaj ur.

Po predhodnem zanimanju za takšno predavanje je bilo pričakovati, da se ga bo udeležilo najmanj sto poslušalcev; vendar pa se je kdo, ki je računal na tolikšno vnetje naših kmetov, ki pasejo živino, pošteno uštel. Poslušalcev je bilo samo ducat in še od teh sta bila dva iz kranjske občine. Predavanje o paši pa je kljub slabi ude-

ležbi bilo in vsem prisotnim, navzlic lepi sončni nedelji, ni bilo žal, da so se ga udeležili. Predavatelja sta jih namreč temeljito podučila o sodobnem načinu paše na skupnih pašnikih ali doma na kmetiji.

Inženir Jože Lužovec je z diapozitivi nazorno prikazoval pašnike, ki so bili urejeni v hribovitih predelih Slovenije. Posebno je razložil, kako paša vpliva na rast travne ruše, kako gnojimo pašnike in kako jih preskrbimo z vodo. Pokazal je tudi mnoge napake pri sedanjem načinu paše in svetoval, kako jih odpraviti.

Strokovnjak s področja veterine je povedal, da živali na paši ogrožajo razne bolezni in zajedalci. Zlasti nevarne so mikroskopsko majhne gliste, imenovane tudi endoparaziti ali strongilidi, ki jih živali pojedjo s travo in se zajedajo v steno vampa prežvekovalcev ter iz živali polagoma sesajo kri. Obolenje se spozna po obledelih sluznicah, hiranju in hudih driskah. V težjih primerih živali celo poginejo. Te drobne zajedalce je predavatelj prinesel s seboj v steklenici in poslušalci so si jih lahko ogledali pod povečevalnim steklom. Kmetje so profesorja spraševali tudi o drugih zdravstvenih težavah, ki jih ima živina na paši in na vsa so dobili izčrpne odgovore. Tudi o ogricah in klopah, ki napadajo živino na paši, je bilo dosti govora.

Predavatelja sta bila zadovoljna, da smo ju povabili v Kamnik. Obljubila sta, da bosta še kdaj prišla. Pa ne samo predavat, odzvala se bosta na vsako povabilo na katerokoli kmetijo ali skupni pašnik, ki se želi usmeriti v intenziven način izkoriščanja travne ruše.

IVANKA NOVAK

● S seje OK ZKS

Brigita Zalezina nova sekretarka predsedstva

Občinski komitej ZKS Kamnik je 18. junija razpravljal o gospodarnosti v kranjskih organizacijah združenega dela v prvem četrtletju letos in o poročilu o stanju in razmerah v enotah teritorialne obrambe v občini.

Za sekretarja predsedstva občinskega komiteja ZKS Kamnik so člani komiteja izvolili Brigito Zalezino. Dosedanja sekretarka predsedstva Jelka Tušar, ki po štiriletnem opravljanju te dolžnosti odhaja nazaj v OZD Mercator-Eta, so se tolo zahvalili za njeno uspešno delo. Gospodarski rezultati prvega četrtletja so slabši od lanskih. Čeprav so k temu prispevali tudi lanske zelo dobri

Brigita Zalezina je bila rojena 7. aprila 1944 v delavski družini v kraju Sremič pri Krškem.

Osnovno šolo in nato tudi tehnično srednjo šolo – strojni oddelek je obiskovala v Krškem, kasneje je študirala tudi ob delu in uspešno končala I. stopnjo visoke šole za organizacijo dela v Kranju.

Najprej se je zaposlila v TGO Gorenje – Velenje, nato pa leta 1966 v Kamniku v Svitu – sedaj DONIT – OZD TRIVAL, kjer dela kot vodja operativne priprave dela.

Kot delavka in samouprav-

ljalka ima ugled med sodelavci, pa tudi širše, saj je že dalj časa aktivna na družbeno-političnem področju. Naloge oz. zadolžitve opravlja vestno in priaznevno. V zvezo komunistov je bila sprejeta leta 1975. Bila je predsednica OO ZSMS v Gorenju-Velenju, odbornik zbor delovnih skupnosti SO Velenje, predsednica delavskega sveta DO, sekretarka OOK v Trivalu, trenutno pa je članica OK ZK in predsedstva OK ZK Kamnik, članica P OK SZDL Kamnik ter predsednica družbeno-političnega zbora Skupščine občine Kamnik.

rezultati in vse slabši pogoji gospodarjenja, so člani komiteja menili, da bo treba v posameznih OZD podrobno analizirati položaj in vzroke ter začeti takoj ukrepati. Samo jamranje in malodušje nas ne bo rešilo iz zagat. Zlasti velja to za izgubaše.

Večjo odgovornost bo treba zahtevati tudi od komunistov, ki v OZD sodelujejo pri uresničevanju načrtovanih naložb. Le-te namreč znatno zaostajajo za planiranimi. Občinski komitej je tudi menil, da občani KS Črne zaslužijo priznanje za zelo dobro sodelovanje s pripadniki teritorialne obrambe na nedavni vaji.

F. S.

V Eti se na novo opremljajo

V teh dneh prihajajo v delovno organizacijo Mercator-Eta novi stroji, česar bodo delavci gotovo veseli, saj zdaj delajo na 95-odstotno odpisani opremi. Eta namreč od leta 1974 ni vlagala v novo opremo. Stroje, ki so jih uvozili za 1,7 milijona mark, bodo namestili v obratu Mengeš, in sicer stroje za lupljenje, rezanje in kuhanje, v Kamniku pa bodo obnovili celotno polnilno linijo. Novi stroji bodo izboljšali produktivnost v njihovi delovni organizaciji.

Ena največjih tovarn za predelavo vrtnin oskrbuje kupce poleg kumaric in druge vložene zelenjave tudi s specialitetami, kot so polnjene olive, artičoke, beluši, rakci, različni ketchupi in omake. Že nekaj časa je, kar so tovarno ogradiili in si tako povečali tovarniško dvorišče, da tovarnjaki lahko nemoteno nalagajo in razlagajo blago, vratarnico pa so postavili tik ob cesti. Vratar, ki svoje delo resno in odgovorno opravlja (kot je še posebej poudarila naša sogovornica), ima tako boljši pregled nad prihodi in odhodi delavcev in strank, tako poslovnih kot tistih, ki še kako radi prihajajo po Etine specialitete in vedno svežo zelenjavo kar v njihovo tovarniško trgovino. Le-

Anica Rak

to bodo kmalu predstavili v bližino vratarnice, ob cesti, tako da bo bolj dostopna kupcem. Vse to in še marsikaj nam je povedala Anica Rak, vodja proizvodnega sektorja, sicer pa diplomirana inženirka živilske tehnologije, ko smo jo vprašali: Kaj je novega v

Eti? Naštela je kar nekaj njihovih »problemčkov«.

Največji je po njenih besedah vsekakor kadrovski. Naenkrat so v tragični nesreči izgubili kar dva svoja strokovnjaka, vodjo razvojno kontrolnega sektorja in tehničar v razvoju, ki sta še z dvema tehnologoma tvorila vpeljavno ekipo – ta je z dolgoletnimi izkušnjami in strokovnim pristopom veliko prispevala h kakovosti Etinih izdelkov.

Poleg tega pa smo pred sezono, ko je pri nas največ dela. Letos nas je zapustilo več delavcev kot prejšnja leta, verjetno predvsem zaradi poostrene discipline pri dopustih. V Eti naj bi namreč delavci šestdeset odstotkov dopusta izkoristili do 20. julija, ker nas po tem času čaka največ dela. Prejšnja leta smo kljub vsemu nekako dopuščali tudi odstopanja, letos pa se tega načela strogo držimo.

Več kot polovico kumar bodo letos za Etine potrebe pridelali slovenski kooperanti, kar je še posebej zadovoljivo, saj pred desetimi leti v Sloveniji niso pokrili niti deset odstotkov njihovih potreb po tej povrtini. Anica Rak nam je dejala, da so tudi Eto prizadeli nekateri intervencijski ukrepi, predvsem pa tisti o reval-

lorizaciji zalog. Eta si mora namreč pred sezono priskrbeti kozarce in ostalo embalažo, vendar pa se po zakonu konec junija te zaloge revalorizirajo, kar predstavlja dodaten strošek za delovno organizacijo.

Sicer smo že tvegali, da smo čakali z nakupom embalaže, potem pa smo v največji sezoni ostali brez kozarcev. No, nekaj moram povedati tudi o slabih kakovosti kozarcev iz steklarne Straža iz Huma na Sotli. Pri zapiranju kozarcev s pano pokrovi, torej pri zapiranju s pritiskom, je veliko loma. Tehnološka fakulteta iz Novega Sada naredi vsako leto pregled škode v vsej Jugoslaviji, kjer imajo opravka z njihovimi kozarci. Ugotovili so, da je bilo lani z lomom narejeno 25 milijonov dinarjev škode; prav toliko, kolikor bi bilo potrebno za gradnjo povsem nove, moderne tovarne za predelavo povrtin. Eta bije velike bitke z dobavitelji embalaže in uspehi so že tu. Saturnus, ki za njih dela pokrove, že veliko bolj pazi pri kakovosti, tudi v Straži so se že poboljšali, vendar pa še vedno prihaja tudi do 25-odstotnega loma, predvsem pri večjih kozarcih.

Inženirka Rakova je ob tem

Etine povrtine potujejo po vsem svetu

pripomnila, da bi bil za jugoslovanske razmere normalen izmet do pet odstotkov, medtem ko je pri uvozu embalaže že nekaj časa neuporabno manj kot en odstotek.

Sploh so v tujini bolj natančni. Še vedno, recimo, čutimo posledice Černobila, kar pomeni, da so tuji zelo poostri nadzor in zahtevajo dodatne analize in

teste izdelkov. Vsaka analiza nas stane osem milijonov (starih). Ko pa mi uvozimo surovino (olive, šampinjone), morajo biti tudi testirani, pa kljub temu naša inspekcija zahteva dodatne teste, kar gre seveda tudi na račun naše delovne organizacije,« je tudi povedala Anica Rak.

ROMANA GRČAR

ABC Pomurka

TP »Kočna« Kamnik
Kamnik, Ekslerjeva 8,

išče za svojo delavko z otrokom

garsonjero ali enosobno stanovanje
v Kamniku ali okolici (v najem)

Ponudbe sprejema kadrovska služba TP »Kočna«, Ekslerjeva 8 v Kamniku, tel. štev. 831-385.

Najboljši**spis****o vlaku****bratstva****in enotnosti**

Vlak, ki je 5. junija spet združil nekdanje slovenske izgnance iz njihove gostitelje iz leta 1941, je že zdavnaj odpeljal nazaj v Srbijo. Odpeljal je prijatelje, ne pa tudi spominov na lepe trenutke, ki se jih može in žene radi spominjajo, saj so bili v tistih težkih časih pri rojajih iz Srbije zelo lepo sprejeti.

Kamniški šolarji poznajo izgnanstvo le iz pripovedovanja, pa tudi vlak do Kamnika ne pripelje. A vseeno so se na pobudo SZDL odzvali in napisali lep kupček spisov, iz katerega je potem komisija v sestavi Mojca Poznovič, Janez Prezelj in Rudi Pfajfer, izbrala najboljšega. Napisal ga je Igor Kragelj z OŠ Duplica, nagrado pa mu je podelil predsednik Občinske skupščine Anton Ipavc. V sproščnem pogovoru po podelitvi smo izvedeli, da je Igor tudi dober šahist, saj je letos sodeloval na republiškem prvenstvu za pionirje.

Druge knjižne nagrade niso podelili, zaradi neodzivnosti nekaterih kamniških osnovnih šol.

MATIC ROMŠAK

Sprejem gostov iz Srbije

Že sedemnajstič je letos vlak bratstva in enotnosti ponazoril prizadevanja za mir in slovo v domovini. Udeležence je pripeljal do večjih slovenskih mest, kjer so jih sprejeli slovenske družine, s katerimi so preželi tri dni. Čeprav Kamnika ni bilo med mesti, kjer se vlak ustavi, smo vseeno sprejeli dva gosta iz

Smederevske Palanke. Pozdravil ju je podpredsednik občinske skupščine Milan Marinič in jima na kratko orisal zgodovino mesta, o kulturnem življenju pa je nekaj besed povedal dr. Albert Čebulj. Po podelitvi skromnega daru, v spomin na mesto in njegove prebivalce, ju je gostitelj Štefan Repanšek, ki je bil leta 1941 izseljen, odpeljal na ogled mesta in njegovih znamenitosti. Popoldne sta z gostitelji obiskala Bled, v nedeljo pa še Postojno in Lipico z znamenito kobilarno.

Srečanje je bilo prijateljsko pristržno kot vedno doslej in kot bo tudi leta 1991, ko bomo z vlakom bratstva in enotnosti proslavili 50-letnico vstaje in 30-letnice vlaka.

MATIC ROMŠAK

Srečanje nekdanjih mladinskih aktivistov

Konec maja je bilo na Gmajnici kar malo neobičajno srečanje. Dan mladosti so na poseben način počastili nekdanji mladinski aktivisti in vodilni delavci v mladinski organizaciji v naši občini. Zanimivi pobudi, ki so jo dali organizatorji srečanja Marija Gorjan, Franc Rems in Lojze Kleindinst se je odzvalo dvajset

nekdanjih mladinskih družbeno-političnih delavcev.

V prijetnem pogovoru so obudili spomine na »mladinske« dni tja od petdesetih let naprej, ko so še s kolesi in mopedi potovali po krajevnih skupnostih in ustanavljali mladinske aktivne. Stane, Peter, Miha, Srečo, Rudi, Marija, Majda (Lojze in drugi so natresli

vrsto anekdot in dogodkov iz svojega mladinskega dela, tako da so na koncu ugotovili, kako bi bilo dobro delovanje mladinske organizacije po osvoboditvi podrobneje obdelati in zbrati dokumentacijo, v kolikor se obstaja. Dogovorili so se tudi, da bi taka srečanja postala tradicionalna.

F. S.

Praznik Komende

Enajstega junija praznujemo Komendčani svoj krajevni praznik v spomin na požig partizanske bolnišnice in poboj ranjencev ter zdravstvenega osebja v Komendski Dobravi. Letošnje praznovanje je bilo še posebno slovesno, saj smo bili vsi vpeti v bližajoči se Zbor gorenjskih aktivistov, ne malo veselja pa je bilo tudi ob dočakanju preplastitvi Glavarjeve ulice.

Na slavnostni skupščini krajevnih skupnosti Komenda, ki so se je poleg domačinov (delegatov) udeležili številni gostje, je govoril Janez Slapnik, predsednik OO ZSMS Komenda. V svojem govoru je zlasti opozoril na problematiko ekologije, varovanja okolja, saj bi tudi mladi radi pričakali svoj jutri in to v okolju, kjer bo moč zdravo živeti. Janko Gedrih, predsednik izvršnega sveta SO

Kamnik je v čestitki krajanom za praznik zaželel tudi v prihodnje mladostnega poleta pri delu krajevnih skupnosti, saj so le mladi in znanje porok za bodoče uspehe. V kulturnem programu, ki je sledil, so sodelovali moški pevski zbor KD Janez Čebulj iz Komende in recitatorska skupina tega društva, ki je zelo uspešno nastopom tudi letos prijetno presenetila

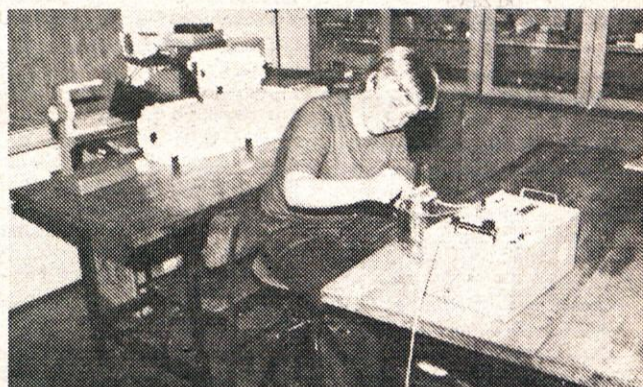
STANE ZARNIK

Jernej Brajer republiški prvak

Jernej Brajer, učenec 8. razreda OŠ Kamniškega bataljona Stranje, je s svojo konstrukcijo naprave za kemijo zasedel 1. mesto na republiškem tekmovanju v panogi Nove dejavnosti. Svoj izum bo prikazal tudi na državnem tekmovanju v Murski Soboti, kdaj, pa še ne ve.

Že lani je bil Jernej prvi na regijskem tekmovanju v panogi Mladi tehnik v kemiji, na republiškem tekmovanju pa se je uvrstil na odlično 4. mesto.

Jerneja zanima vse nenavadno. V svoji sobi ima zbirko starih predmetov (orožje, knjige, pisalni stroji, radijske postaje, stara svetila ...), ki jih je našel na raziskovalnih pohodih v prostem času. Vse te stare stvari je restavriral, popravil, če je bilo mogoče. Te pohode pa je nekoliko zamenjal, ko je v 7. razredu spoznal nov učni predmet – kemijo. Pritegnili so ga številni poskusi. Zaželel si je, da bi delal kaj podobnega. Seveda pa to ni bilo tako preprosto, kot je mislil. Prebrati je moral goro literature o kemiji in tehniki, šele nato je lahko začel delati. Laboratorij si je uredil kar doma v kleti. Tu je razno orodje, so razni materiali, celo laboratorijska pečka, v kateri segreva razne snovi do določene temperature in jih potem uporablja pri svojih poskusih. Jernej pravi, da bi se v tej peči lahko izvalilo celo kurje jajce. Do lanskega leta ni niti pomislil, da bi to svoje delo predstavil širšemu krogu ljudi. Sošolci so ga večkrat dražili, pa tudi učitelji niso bili izjema, da bo nekega dne spustil hišo v zrak. Kar nekoliko posmehljivi in zadržani so bili do njegovega »nakladanja« in poskusov vse do lanskega leta, ko je prejel prvo priznanje. Potem so ga začeli jemati resno. Jernej je

Jernej pri delu

povedal, da ga je za tekmovanje navdušila tovarišica Jožica Lipičnik, ki ga poučuje kemijo. Svetovala mu je, naj bi naredil napravo, ki bi jo lahko uporabljali za poskuse. In naredil je elektrolizer in zanj lani prejel prvo nagrado na regijskem tekmovanju. V letošnjem šolskem letu pa je iz-

delal napravo za merjenje aluminijeve aktivnosti in postal republiški prvak.

Vso srečo na državnem tekmovanju.

NOVINARSKI KROŽEK
OŠ KAMNIŠKEGA
BATALJONA STRANJE

Spodbudimo šolarje k rednejšemu umivanju zob

Znano je, da je tekmovalni duh pri otrocih dobro razvit. Tekmujejo za bralno značko, za Vegovo priznanje, v Veseli šoli – zakaj ne bi tekmovali še v umivanju zob?

Vedeti moramo, da je zobna gniloba najbolj razširjena bolezen pri otrocih in mladini; če pa si otroci redno in pravilno čistijo zobe, zmanjšujejo nastanek boleznih karies, kajti glavni vzrok za nastanek zobne gnilobe je ravno zobna obloga in pretirano uživanje sladkarij.

Zmanjšanje števila gnilih zob

pri naših otrocih in mladini pa ne pomeni samo krajših vrst v zobozdravstvenih čakalnicah, ampak tudi velik prihranek, saj vemo, da je popravo zob, še posebno s protetičnimi nadomestki, povezano z velikimi stroški.

Lepi, zdravi zobje so ponos vsakega človeka.

V sredo, 27. maja, se je v Ljubljani zaključila IV. akcija tekmovanja za čiste zobe. V to tekmovanje je bilo vključenih 210 šol iz vse Slovenije. Tudi v naši občini smo imeli med tekmovalci štiri osnovne šole.

Zaključne prireditve so se udeležili predstavniki zmagovalnih razredov vseh slovenskih šol skupaj s svojimi razredniki.

Našo šolo so zastopali:

Osnovna šola Toma Brejca – 3. a razred s 93 točkami
Osnovna šola Duplica – 2. a razred z 92 točkami

Osnovna šola F. Albrehta – 3. a razred s 85 točkami

Osnovna šola Komenda – Moste 3. b razred z 81 točkami

Vsak zmagovalni razred je prejel priznanje in paket zobne paste DAN NA DAN od generalnega pokrovitelja tovarne lek TOZD KOZMETIKA. Poleg tega so po zaključni prireditvi Ljubljanske mlekarne pogostile vse otroke in odrasle s svojimi izdelki.

Svoje reklamne izdelke so prispevale tudi nekatere kamniške tovarne (Utok, Svilanit, Ideja, Donit, Titan, Eta in Alprem).

Vsem, ki so se odzvali naši prošnji, se zahvalujemo in obenem pozivamo tudi druge, da bi tudi v bodoče sodelovali v akciji za čiste zobe, s svojimi reklamnimi izdelki, kajti le tako bomo lahko nadaljevali in za tekmovanje pridobili še več učencev in šol. Da pa akcija v celoti uspe, je potrebna ne samo pobuda in sodelovanje zobozdravstvenih delavcev, ampak tudi vseh otrok, staršev, prosvetnih in vzgojnovarstvenih delavcev.

KATARINA KRALJ

Prodajamo novo klavirsko harmoniko, 80 basno, 3 reg. Forstnarič, Ljubljanska 41, Duplica.

S 1. oktobrom iščem varstvo za 15-mesečnega otroka. Roter Lucija, Zikova 2.

Odmevi, polemike, kritična mnenja...**Tokrat malo drugače**

Vedno beremo in poslušamo pritožbe in pripombe potrošnikov na postrežbo v trgovinah. Po naših veleblagovnicah smo se že kar navadili na brezizraznost na obrazih prodajalcev in nezačudenost, da bi se kdo kupcu kaj bolj posvetil.

Vse drugače je v malih trgovinah. Prav zaradi tega vam pišem. V Kamniku sem bila s kolegicami zelo prijetno presenečena v trgovini Pletenina, kjer sta nam prodajalki tako ljubezljivo stregli, bili ustrezljivi in domiselni, da smo nakupile veliko več, kot smo nameravale. Naj povem tudi, da imajo v tej trgovini veliko večjo izbiro vsega, kot pa v Ljubljani. V Kamnik bomo še prišle.

VERA LAP, LJUBLJANA

Najlepši predel Kamnika

Že leta gledamo podrtijo in umazanijo okrog nje. Bomo kdaj čakali tudi ureditev tega dela Kamnika? Saj si želimo lepo mesto, mar ne?

D. G.

Pestra dejavnost moškega pevskega zbora Solidarnost

V nizu prireditev, ki jih ponuja spomladanski, že tradicionalno najbogatejši del pevske sezone, se je v petek, 22. maja, v dvorani kina DOM v Kamniku po dolgih letih s samostojnim koncertom predstavil moški pevski zbor SOLIDARNOST, ki ga že sedmo leto vodi zborovodkinja Ivica ROPAS.

»Beseda tradicija je sicer tudi v vsakdanji govorici lahko množična, prav gotovo pa ta pojem, ko ga povežemo z zborom in društvom »Solidarnost« pomeni nadaljevanje, potrjevanje, dopolnjevanje, izgrajevanje dela in hotenja, prizadevanj in izročil tistih Solidarcev, ki so že leta 1919 v Kamniku ustanovili Delavsko kulturno društvo in že leta 1923 v Kamniški Bistrici s pesmijo proslavili delavski praznik 1. maj. Mesto, vloga in pomen DKD »Solidarnost« je v domala sedemdesetih letih delovanja za kulturno in drugo siceršnje življenje v občini izrednega pomena. Bogati so njegovi prispevki na področju spodbujanja in organiziranja kulturnega življenja, pri vzgajanju kulturnih potreb, zlasti delavcem in mladini, sodelovanja z mnogimi družbenimi dejavniki zaradi zadovoljevanja kulturnih potreb, organiziranja izobraževanja, razširjanje kulturne vzgoje ter obujanju in razvijanju kulturnih tradicij NOB«, je v uvodu poudaril povezovalac koncertnega programa moškega pevskega zbora Solidarnost, Tone FIČAR.

Pevci Solidarnosti poleg tradicionalne delavske, domovinske in borbene tematike dopolnjujejo svoj program z vrstnimi, vsebinskimi in oblikovnimi novost-

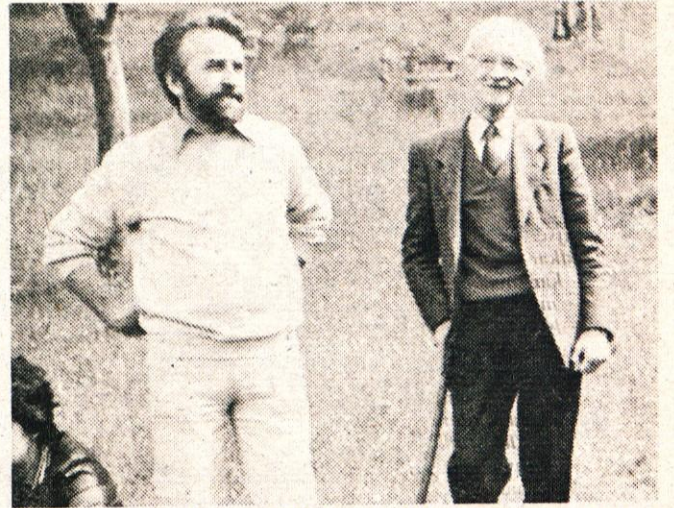
mi. Zato ni slučaj, da so v koncertni program uvrstili skladbe Gallusa, Mozarta, Schuberta, Foersterja in Kernjaka ter drugih skladateljev. Niso pozabili na obletnice: 150 let rojstva Foersterja, 110-letnico rojstva Emila Adamiča in 100-letnico rojstva Zorka Prelovca, tudi njihove skladbe so uvrstili v svoj koncertni program. Prvi del koncerta je obsegal predvsem skladbe skladateljev klasikov, v drugem delu koncerta pa so izzele ljubljenske pesmi, med katerimi je posebej mesto in draž vzbudila koroška pesem. Koroške pesmi so nam ob vsakokratnem poslušanju vedno znova drage. Zdi se, da smo dandanes s Koroško, zibelko Slovenstva, še najbolj povezani s pesmijo. Pesem ne pozna meja, tudi siceršnje meje so za ljubitelje petja izbrisane. Namesto meja pesem rojeva nova poznanstva, prijateljstva in stike

med ljudmi. Tudi Solidarci so že pred precej leti navezali stike s pevci iz Škocjana na avstrijskem Koroškem.

Čeprav je spomladanski del koncertov precej natrpan, se je v dvorani zbralo kar precej ljubiteljev zborovskega petja, ki ob izvajanju pesmi moškega zbora Solidarnost in njihovih solistov Andreja Ropasa, Franca Kremžarja, Dušana Podgornika in Mirana Koširja preživeli še en prijeten kulturni večer.

Komaj je izzvenela zadnja pesem koncerta, že so se Solidarci s pesmijo predstavili kolektivu Slovenijales v Ljubljani, kjer so nastopili ob otvoritvi razstave o lončarstvu, ki jo je postavil pevec Solidarnosti France Kremžar. Ne da je samo postavil razstavo, zbranim je tudi pokazal, kako se izdelujejo lončarski izdelki, kar je vzbudilo precejšnje zanimanje udeležencev otvoritve razstave.

Pevska sezona 1986/87 se počasi izteka. Pevci Solidarnosti so to sezono dopolnili še z enakim nastopom. Zadnja nedelja v maju je bila ena redkih, kar zadeva lepo vreme. Ljubitelji pesmi, narave in kulturne dediščine so pevci povabili na krajši koncert na Sv. Primožu nad Kamnikom. Kulturna skupnost Kamnik in Zveza kulturnih organizacij sta pripravili predstavitev obnovitvenih del na tem kulturnem biseru, na katerega ni ponosen samo Kamnik, ampak je poznan precej širše. Dr. Emilijan Cevc, ki se je udeležil te predstavitve, je številnim obiskovalcem obširno pojasnil pomen Sv. Primoža, gradnjo in dograjevanje cerkve skozi stoletja, pri čemer ni pozabil razložiti vsebine fresk, ki imajo izreden kulturni pomen in vrednost. Ohranjanje kulturne dediščine zahteva velika denarja. Kulturna skupnost Kamnik je

Dr. Emilijan Cevc (desno) v družbi s tov. Bogovškom iz restavratorskega centra Ljubljana.

doslej za obnovitvena dela prispevala samo za Sv. Primož milijardo in pol starih dinarjev, zato je prav, da so tako obnovljeni spomeniki vključeni v turistično ponudbo Kamnika.

Pevci Solidarnosti in obiskovalci so občutili akustičnost prostora, ki manjka skoraj vsem kamniškim dvoranam. Zbor je predstavil deset pesmi, med katerimi so izzveneli tudi Srebotnjakovi BORI. Tako je bila izpeljana skorajda pol leta stara ideja, ki je lahko spodbuda tudi drugim zborom za pevske nastope v

tem kulturnem objektu, nosilec turistične ponudbe pa izziv za bogatitev turistične ponudbe, oplemenitene s kulturno dejavnostjo.

Pevci se bodo do zaključka sezone udeležili še malega Tabora pevskega zbora v Grizah, sodelovali bodo na Zboru gorenjskih aktivistov v Komendi in sezono zaključili z udeležbo na največji manifestaciji slovenskega zborovskega petja – taboru pevskega zbora »POJO NAJ LJUDJE« v Šentvidu pri Stični v nedeljo, 21. junija. Po številnih vajah in nastopih se bo počitek prilegel. Mar ne? maj

Za dan mladosti dan odprtih vrat

Dan mladosti smo na naši šoli praznovali tudi s predstavitvijo dela interesnih dejavnosti. Predstavili so se vsi krožki, ki jih imamo ogromno, okoli trideset. Slovesnost smo začeli sedmošolci, postali smo mladinci. Z rdečimi nageljni na prsih smo peli, deklamirali in brali sestavke o svoji prihodnosti.

Po šoli je vse vrvelo, v vsaki učilnici je domoval en krožek. V telovadnici je gledališki krožek predstavil igr Sestra. Najmlajši gledališčniki so deklamirali in nastopili s krajšimi prizori. V zgornji avli so se na panojih razkazovale risbe in slike, delo likovnega krožka nižje stopnje, zraven pa zmaji, ladjice in drugi izdelki, delo papirnega krožka nižje stopnje. Zunaj pred vhodom je deloval bife z brezalkoholno pijačo. Obiskovalci si je lahko ogledal sobne lončnice vrtnarskega krožka. Po nepretirani ceni so jih krožkarji tudi prodajali. V učilnici tehnične vzgoje so se bohotili zmaji in rakete, ki so jih ustvarili domiselni in delavni učenci modelarskega krožka. V trojki so mladi biologi preskušali našo srečo s srečolovom, prodajali akvarije in zelene vodne rastline. Skozi mikroskope sem opazovala nogo pajka, amebe, rastline. Razkazovali so tudi revije Pionir, Proteus in druge. Na igrišču so se komaj rojeni mladinci pomerili s starejšimi v nogometu, mladinke pa v odbojki. V sosednji učilnici so člani tkalskega krožka razstavili statve in skano blago, pa tudi že narejena oblačila iz njega, predvsem jope, kar vse priča o precejšnji zagnanosti in pridnosti učencev. V učilnico slovenskega jezika je vabilo Prvo klasje z zadnjo novico, da sta letošnji številki že pošli. Že 18 let izhaja naše glasilo. Kako skromen začetek, in kako pisan časopis lahko danes prebiramo. Primerjanje šolskih glasil je bilo zanimivo.

Opazujem spretnosti prste, ki vrtijo neke klinčke, navezane na vrvice. Pogled na bogato mizo lepih prtičkov. V devetki so čipkarice pridno klekljale, na steni pa je viselo še nekaj izdelkov. V desetki se je bohotil likovni krožek. Po mojem okusu so si najljepše okrasili razred. Razstavili so poslikane majice in steklenice, pobrane kose oblačil, usnjene pentarje, hišice iz lesa, kamna, makaronov. Po želji so člani tudi portretirali. V matematični učilnici smo si z zanimanjem ogledali izdelke fizikalnega in matematičnega krožka: električni zvonce, tehnične, periskop, papirnate like...

Vseh krožkov seveda nisem predstavila, saj so se preostali bahali z delom v prostorih komend-ske šole in kinodvorane. Tega dne so tudi prvošolci postali mladi člani Rdečega križa.

Alenka Zalaznik, 7. c.
OŠ Komenda-Moste

Vsak ne more biti Stoparjev muzikant

Pred nedavnim je ansambel Stoparja iz Loke pri Mengšu dočkal izid svoje prve kasete. Ker gre za dogodek, ki mu povsod drugod pri nas dajejo več pozornosti, je prav, da zapišemo nekaj vrstic tudi doma, saj so Stoparjevi muzikantje doma prav iz domžalske in kamniške občine.

O njihovi popularnosti govorijo podatki, da Stoparji dobivajo dan za dnem veliko pism, 15 tisoč kaset je tako rekoč razprodanih, glasbene in pevske kvalitete pa jim priznavajo tako strokovnjaki kot ljubitelji.

Za vse tiste, ki morda še ne vedo, kako so Stoparji uspeli, naj povejmo, da izhajajo iz Mengeške gobe, seveda pa je bilo treba tudi veliko drugih vaj in šolanja, da so prišli do te ustaljene glasbene oblike in svojega izraza. Najprej jim je pomagal Franc Kompare, zdaj vodja Marele, drugače pa trobentar v godbi. Kmalu so prišli prvi slovenski uspehi: finalna zmaga na oddaji Kar znaš, to veljaš, Zlati Orfej na Ptuj, nagrade na Števerjanskem festivalu itd. Stoparje vse to ni prav nič uspavalo, dodatni zagon so dobili, ko jim je začel pomagati ravnatelj kamniške glasbene šole Franci Lipičnik, ki jim je napisal tudi večino skladb. V ansamblu je pripravljal s svoje šole tudi pevsko okrepitev Natašo Simonovič, ki se je ob Nataši Stopar in Jožetu Šarcu odlično ujela in kmalu so delovali kot enkratni pevski tercet, seveda po številnih vajah. Jedro ansambla drugače sestavlja brata Stopar, Robi igra harmoniko in napiše tu in tam tudi kakšno skladbo, brat Franci pa trobento. Prav tako zagnani pa so tudi drugi »Stoparji« – Tomaž Šinko igra klarinet, Pavel Jerše baskitar in Roman Komatar kitara.

Naslovna skladba na kaseti pravi, da vsak ne more biti muzikant, verjetno pa bo veljalo, da vsak ne more biti tako dober muzikant, kot

foto: V. Repanšek

so Stoparjevi. Trenutno že pripravljajo svojo drugo kaseto, ki pa jo bodo verjetno snemali šele pozimi, preden gredo fantje k vojakom. Vsi Stoparji so namreč še rosnost mladi, brez opravljene vojaščine, pravo presenečenje za ves slovenski glasbeni prostor. Morda nekaj k njihovem uspehu prispevajo tudi sodobna besedila, ki so jim napisana tako rekoč na kožo, od šolske ljubezni iz II.b do povabila v disko, vse pa seveda v narodnem slogu. Poleg dobre izvedbe je k uspehu veliko prispevala tudi Lipičnikova glasba, ki ni šablonska in je v njej čuti veliko iskrenosti in prave širine ljudskega srca.

Franci Lipičnik je lani v Števerjanu dobil celo prvo nagrado za glasbo, na ptujskem festivalu pa so Stoparji pobrali tako nagrado občinstva kot nagrado za sodobno besedilo. Če bodo tako pridno delali tudi vnaprej in če jim slava ne bo naredila preveč preglavic, potem bomo o njih še veliko slišali. Verjetno pa je še posebej razveseljujo, da jih odlično sprejema tudi njihov mladi rod, kar pomeni, da nima vedno vzornikov samo na zahodni strani zemeljske oble, ampak kar v Loki pri Mengšu.

I. SIVEC

Osmošolci iz ZUIM na Ohridu

Ves teden smo nestrno pričakovali četrtek, 28. maja, ko smo se ob pol osmih zvečer z našim kombijem odpeljali Ohridu naproti. Spotoma smo pobrali tovarišico Jožico, našo razredničarko. V kombiju smo bili zelo na tesno. Brane je najbolj skrbel za prtljago, saj je sedel na njej.

Na končni izlet je šlo sedem osmošolcev, dva tovariša in dve tovarišici.

Na letališče Brnik smo prišli pravočasno. Pred vzletom smo si še ogledali letališče. Povzpeli smo se na teraso in opazovali pristajanje letal.

Ob devetih je prišel naš vodič in nam razdelil karte. Potem smo oddali prtljago in se pripravili na vzpon v letalo. Za večino je bil to prvi polet, vendar se ni nihče bal. V letalu nam je stewardesa prinesla pijačo. Z velikim zanimanjem smo si ogledali notranjost letala. Let je trajal uro in petnajst minut. Pristali smo na letališču v bližini Ohrida. Tam nas je čakal avtobus in nas odpeljal v hotel Skopje, kjer nas je sredi noči čakala obilna večerja. Komaj smo povečerjali, je napočil čas za zajtrk. Spali smo samo štiri ure. Po zajtrku smo imeli ogled Ohrida, ki ga je skazil hud naliv. Videli smo značilne makedonske hiše, nazadnje smo se ustavili v ribji restavraciji. Ker smo bili mokri do kože, smo se pogreli z vročim čajem.

Popoldne smo raziskovali okoli hotelu in našli nekaj mrtvih kač. Šli smo do jezera, ki je veliko kot morje in vanj pomočili prste. Klavdiji je na tej ekspediciji počila guma, ki jo je potem hišni v hotelu zakrpal.

Zvečer smo se zabavali z igrami in utrujeni odšli spat. V soboto smo si ogledali tržni dan v Strugi, to je mesto nedaleč od hotela. Smejali smo se, ko smo videli, da prodajajo kamne. Nakupili smo si nekaj spominkov.

Želeli smo slikati narodne noše, pa nam niso pustili. Popoldne smo se odpeljali do cerkvice Sv. Nauma, kjer je počila guma še Gregi. V cerkvi smo si pogledali lepe freske in grob sv. Nauma, kamor smo položili roko in si nekaj zaželeli. Cerkev je bila zgrajena v 11. stoletju in je dobro ohranjena. Manjka pa zaklad, ki so ga vzeli med prvo svetovno vojno. Stoji ob albanski meji, tam se izliva Črni Drin v Ohridsko jezero. Ko smo se vračali, smo se ustavili še v Ohridu ter nakupili ohridske bisere. V nedeljo smo se poslovili od Ohrida, vzeli potovalke in se odpravili v Krusevo, najvišje ležeče mesto na Balkanu. Ob Prespanskem jezeru smo se ustavili in popili kokakolo. Kosilo smo imeli v Krusevu, nato smo si ogledali spomenik Ilindenski vstaji. Pot nas je vodila nazaj v Ohrid, kjer smo imeli svečano večerjo v ribji restavraciji. Jedli smo znamenite ohridske postrvi. Vodič nas je zabaval s pripovedovanjem šal, peli smo, bilo nam je lepo.

Odpeljali smo se na letališče in poleteli proti Ljubljani. Ob pol dveh ponoči smo pristali na letališču, kjer nas je že čakal tovariš Andrej s kombijem. Lilo je kot iz škafe. Bili smo zelo utrujeni, vendar veseli, da smo doživeli veliko lepih trenutkov. Zahvaljujemo se vsem OZD in samostojnim obrtnikom, ki so nam s prispevki omogočili to lepo doživetje.

Učenci 8. razreda
OŠ pri ZUIM Kamnik

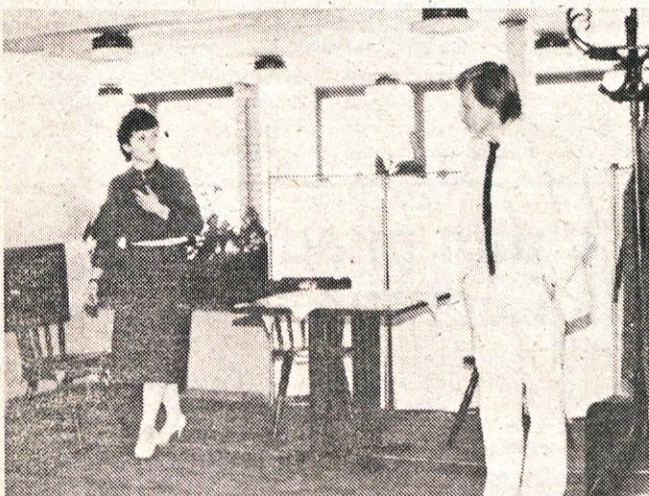
V najem vzamem lokal za mirno obrt – relacija Dupli-ca, Bakovnik. Pisne ponudbe pod »ururstvo« pošljite na uredništvo Kamniškega občana.

Direktorici Marti Žerko oskrbovanci in zaposleni vedno radi prisluhnejo.

Praznik Doma upokojeencev

Dan mladosti je že nekaj let tudi praznik Doma upokojeencev Kamnik. Na priložnosti je zbrane pozdravila Milena Pirc, direktorica doma Marta Žerko pa je izčrpno opisala 12-letno delovanje delovne organizacije. V kulturnem programu so sodelovali pevci zbora oskrbovanec, dramska skupina delavcev doma (Ivo Homar, Sabina Šurk, Magda Verovšek in Olga Urbanc) pa je popestrila proslavo s prisrčno komedijo IDEALNA TAŠČA.

Sabina Šurk in Ivan Homar v komediji »Idealna tašča«. D. M.

Stahoviški lovci na delovni akciji

Od Zakala pod Krvavcem do Črnic se raztezajo lovske in gozdarske steze v revirju, s katerim gospodarji lovska družina Stahovica. Na stezah se preko leta nabere listje, polomljeno drevje ovira prehod, po odjugu se na steze navali kamenje. Zato morajo lovci vsako pomlad steze in poti temeljito očistiti.

Tudi na letošnji delovni akciji konec maja so očistili in usposobili preko 12 km stez.

Skupina stahovških lovcev na delovni akciji v Gorah nad Zakalom. F. S.

Poslovili so se

V zadnjih dveh šolskih letih so se za vedno poslovili prosvetni delavci in delavke:

MALČI OGRINEC-HOČEVAR, učiteljica v Mekinjah, umrla 26. 9. 1985, pokopana na pokopališču v Mekinjah. Zahrbna bolezen ji je preprečila, da bi še vsaj malo živela s svojo družino in uživala v pokoju.

LEON HOMAR, prof. likovnega pouka na osemletki Toma Brejca v Kamniku. Umrl 3. 2. 1986 v 72. letu starosti. Spomin nanj bo še dolgo živel med mladino in Kamničani, saj je poleg kipcev in slik, ki krajajo prenekatere stanovanje, ustvaril tudi doprska kipa pesniku Antonu Medvedu in organizatorju vstaje na Kamniškem Tomu Brejcu na istoimenski šoli.

PERA BLAŽIČ-PEGAN, učiteljica v Nevljah od 1936–1946, umrla 15. 8. 1986, stara 78 let, pokopana na ljubljanskih Žalah.

SASA GOLOB, učiteljica gospodinjstva pouka, aktivna družbenopolitična delavka med vojno in po vojni. Po smrti svojega moža, ki so ga ji ubili Nemci, ni prenehala delovati. Organizirala je gospodinjstvo šole v Kamniku in se vsa posvetila vzgoji doraščajočih deklet. Bila je prva ravnateljica te šole, tudi še potem, ko je šola prerasla okvire zmogljivosti in se je selila v Poljčice pri Begunjah. Ostala je ravnateljica te šole vse do svoje upokojitve. Umrla je v Kranju oktobra 1986, tam je tudi pokopana.

ANICA MEDVED, dolgoletna učiteljica v Komendi, umrla

Skoraj ni Kamničana, ki ne bi poznala našega Dušana. Povsod ga srečujemo, vedno je dobre volje, nikoli prevelik črnogled, vendar stvarjen. Kar mladosten za svoja leta ubira življenjsko pot po kolesnicah, v katere je stopil že v mladih letih. Načitan je, pozna pa tudi življenjski utrip in odmikanja od zastavljenih ciljev. Dušan Ravter, naš kamniški »Spanec«, je obšel velik kos našega planeta.

Dušan Ravter je bil rojen 25. aprila 1917 v Novem mestu. Že kot dijak, leta 1936, je postal skojevcevec. Leto kasneje je odšel v Španijo in postal član KP.

V Španiji se je leta 1937 boril v 15. internacionalni brigadi Dimitrova in Cankarjevega bataljona pri obrambi Madrida. Zaradi premoči fašističnih sil, ki so dobivale izdatno pomoč iz Nemčije in Italije, je bila revolucija premagana. Leta 1939 se je Dušan prek Francije vrnil v domovino. Nadaljeval je s študijem in končal gimnazij.

Takoj po okupaciji je bil vključen v aktivnosti OF. Zbirali so orožje in drug material. Zaradi izdajstva so ga Italijani zaprli in je bil je obsojen na 5 let konfinacije v južni Italiji. Zaprt je bil do 1943, ko je skupaj z ostalimi jetniki pobegnil k zaveznikom.

Končal je šolo za pomorskega oficirja s posebno specializacijo za radar in asdik. Po končani pomorski šoli v južni Italiji je bil dodeljen mornarici NOV. Sode-

loval je v akcijah med dalmatinskimi otoki, kjer je tudi dočakal konec vojne. Demobiliziran je bil decembra 1945, nadaljeval je študij na ekonomski fakulteti v Ljubljani. Leta 1947 se je zaposlil na planski komisiji okraja, kasneje ga je pot zanesla v Svit Kamnik, kjer je bil računovodja do leta 1968. Bil je med pionirji oživljanja povojnega turizma v Kamniku in prevzel dolžnost direktorja zavoda za izgradnjo Ve-

like planine. Tu je ostal do konca aktivne dobe leta 1972.

Ves čas, kar Dušan Ravter živi v Kamniku, je vsestransko dejaven v strokovnih in družbenopolitičnih organizacijah. Je član ZK, SZDL, zelo prizadeven je v zvezi španskih borcev kot edini Kamničan, je delegat v zavarovalništvu, kjer ustvarjalno deluje, prav tako je vključen v delo organizacije ZB.

Vedno je pripravljen, včasih malo šaljiv, toda načelen in neposreden, zato ga je že večkrat udarilo nazaj, kot sam pravi, pa kljub temu ne odneha, ker ve, da ima prav.

Za današnji čas ima tehtne in utemeljene pripombe. Pihati bi moralo več svežega vetra, pri tem bi morali odklanjati klečepazenje in samodejno soglasanje z vsem in vsakomur. Bolj se moramo odpreti novim idejam in duhu časa, ne vztrajati na preživelih izhodiščih, zlasti pa pustiti do veljave predvsem dinamične, odgovorne ter sposobne ljudi. Vsakdo naj opravlja delo, ki ga je več. Če bi sledili temu cilju, ne bi zaplavali v razmere, iz katerih nekateri ne vidijo izhoda. Dušan Ravter meni, da je pri tem potrebno le nekaj več doslednosti, pa bodo problemi tudi hitreje rešljivi.

Sedemdeset let dolga življenjska pot je Dušana utrdila v lastnem prepričanju, zato tudi reče, to kar misli, brez dlake na jeziku. Okolica ga ceni. Sam se rad pošali in pravi, da je bil zaradi takega značaja večkrat izpostavljen pritiskom in mnogim neugodnostim, kar pa je znal vedno dostojno sprejemati in udarce odbijati.

Za svoje dolgoletno aktivno delo, za sodelovanje v revoluciji in povojni izgradnji je Dušan prejel več državnih in društvenih odličij in priznanj.

Kot starejši »mladinec« se vedno sledi vsem dogodkom v širšem družbenem prostoru, naj bo na političnem, idejnem, kulturnem ali gospodarskem področju. Sicer pa Dušan ni preveč zahteven in zna navezovati stike, zato je tudi v vsaki družbi zaželen in dobrodošel.

Za svoja leta je Dušan kar krepko pri zdravju, zato mu tudi v prihodnje želimo še veliko lepega in dobrega, da se mu uresniči vse želje, zlasti pa želimo, da bi ostal tak, kakršen je, saj s tem le potrjuje svojo bit in svojo življenjsko filozofijo.

Ob visokem življenjskem jubileju mu čestitajo tudi vsi, ki ga že dolgo poznajo in mu krepko stiskajo roko.

STANE SIMŠIČ

● Iz nekega tovarniškega glasila:

Recimo bobu bob

Ne le pijan, tudi doživljajsko otopel

Odkar človeško bitje ni več čredno bitje, temveč človek in osebnost zase, je takšen, odtrgan od črede, mnogokrat v življenju postavljen pred odločitve, v katerih se mora sam odločiti o rešitvah. Te ga večkrat vodijo v stisko, iz katere mora sam poiskati poti. Pot iz stiske ni vedno »asfaltirana« in ravna. Večkrat je »kamnita« in zavita. Zrel človek bo znal poiskati pravo pot, četudi bo težka, jo bo premagal. Seveda pa je najpreprostejša pot iz stiske pot omame, na kateri ni trpljenja, ni prizadevanja za rešitev osnovnega problema; ta v omami otopi in ne boli. Temu pravimo doživljajsko otopelost alkoholičarja in je tista usodna sila, ki alkoholičarja privede do nujnega propada. Zrel človek uvidi vzrok, zaradi katerega se je znašel v stiski. Korrigiral bo svoje lastno vedenje in tako zorel v človeka, ki mu ne bo težko poiskati pravih poti. Človek v omami pa to stisko na silo prekine in ne zori. Zato postane alkoholičar brezdušna duševna razvalina. Zaradi te brezdušnosti alkoholičar postane tudi njegovi svojci doživljajsko zagrenjeni, otopeli v bolečini in žalosti.

In ker je temu tako, alkoholičar brezdušno pretepa svoje otroke in ženo, ti pa otopeli v bolečini in žalosti čakajo odrešnja. Kakršne-

gakoli; tudi takšnega, da bi se za vedno »znebili« pijane, hudobne gmote, ki pravzaprav ni sama kriva, da je postal to!

»Ugodna tla« za alkoholičarja – to smo mi vsi!

Nujno je, da se »ugodna tla« alkoholičarju čimprej zamajajo in da se členi verige razumevaločih ljudi pretrgajo. Alkoholičar lahko primerjamo z žolčnimi kamni. Dokler ti samo rahlo zbadajo in nas le opozarjajo nase, se ne bomo odločili za zdravljenje; šele ko ti napadejo z vso svojo bolečino, smo se pripravljeno zdravit. Tudi alkoholičar bo do brezkompromisne zahteve vse »razumevaljoče okolice« stisnil v kot, iz katerega se bo lahko rešil le trezen. Razveza zakonske zveze, prekinitev delovnega razmerja, odklonitev bolniških lističev bodo alkoholičarja morda po dolgih letih pijančevanja streznili. A ker je alkoholičar doživljajsko brezdušen, je nedojemljiv za svoje stiske, četudi je trezen.

Zato bo potrebno storiti še več. Obuditi mu bomo morali otopeli doživljajski svet; to pa bomo morali storiti le v sredini, kjer naš nesrečni človek živi, nikakor pa ne v ustanovi, zamreženi in zasmehovani od sveta!

● Alkoholičar in ženska

Alkoholičar vedno resno ogroža družino, še huje, če pije žena, mati. Delovanje alkohola pripelje organizem žene v najlepših letih do težkih duševnih in telesnih obolenj, še več, vpliva tudi na psihično deformiranost njene osebnosti. Intelektualne in moralne vrednote se rušijo, popusti sposobnost samokontrolne in izgubi smisel za lepo in dostojno življenje. Kako naj bo torej mati alkoholičar, kot labilna in propadajoča osebnost dober vzgojitelj svojih otrok? Alkoholičar je onemogoča harmoničen du-

ševni razvoj otroka. V otrokovi osebnosti pušča trajne, nepopravljive napake. Postanejo razdražljivi, neposlušni, nagnjeni so k pretepom. Nijajo potrpljenja in bežijo od učenja in dela. Večino dneva preživijo na ulici, dom jih vedno bolj odbija, saj v njem ne najdejo več tiste toplote, ki jo lahko izžareva le ljubeča mati, zdravo družinsko okolje. Mnogi otroci mater alkoholičarjev tudi telesno propadajo, čemur je vzrok slaba in neredna prehrana.

Težnja po posnemanju odraslih jih počasi pripelje do tega, da tudi sami sežejo po alkoholu. In odrasčajo novi bodoči alkoholičari...

Kdaj alkoholičar spozna, da ga na koncu njegove poti čaka brezno?

Dokončno in zares se alkoholičar zave svoje poti šele, ko izgubi svojo ženo in otroke, delo v tovarni. Še bolj je razočaran, ko ugotovi, da se ga izogibajo »zmerni« pivski prijatelji, ki so še do »včeraj« popivali skupaj.

A če se svoje poti ne zave sam, so vsa naša prigovarjanja, pridige in grožnje izrečene v veter!

Kot je bil alkoholičar uboga para v svoji alkoholni omami, je še bolj ubog, ko trezen ostane sam; dosednji prijatelji se iz njega norčujejo, žena in otroci so čustveno ohlajeni do njega, sodelavci ga sumljivo pogledujejo in ugibajo če ne »blefirajo«. Po dolgih letih doživlja vsakdan brez omame; sivi dnevi so še bolj sivi zaradi ljudi, ki mu ne zaupajo... Koliko let že ni bral in pisal proste spise, zdaj pa mora to početi. Če mu ne bomo pomagali, bo zašel s poti že na samem začetku. Kajti če ne bo začutil ljubezni in skrb, naše prijateljske pomoči, se tudi sam ne bo mogel znova naučiti ljubiti svoje najbližje, naravno, delo – brez alkoholne omame.

Še ena pravljica...

Na rodovitni ravnini je živel starka z edincem Saladinom, ki je na vse strani razsiral imetje. Uboga žena je v življenju imela pred očmi edinele srečo svojega edince in ji je bilo silno težko dan za dnem gledati, kako hitro propada. Razsiral je denar s prijate-

lji v popivanju. Vedno bolj se je vdajal lenobi in čedalje hitreje drvel v propad. Ko je porabil ves denar, je materi pobral še tisto, kar je s težavo zaslužila na najtežjih delih, kamor jo je prisilil sin; celo pretepal jo je. Žena je vrsto let molče prenašala sinovo ravnanje, na koncu pa jo je žalost strla. Svojo bolečino je razodela modremu sodniku. Ta jo je pazljivo poslušal, zatem nekoliko pomislil in jo vprašal: »Rekla si, da je bil tvoj sin kot otrok dober. Če je bil takrat dober, kako da je zašel na kriva pota, ko je odrasel?« »Zaradi pijače«, je hlipaje zakričala žena. »Zaradi pijače?«, je vprašal sodnik in dvignil glavo. »Če je tako, ga bo doletela obsodba, a kaznovati moram tudi tiste, ki so svojega sina speljali na pot popivanja.

(Se nadaljuje)

POROKE

PLEVEL Janez, avtomehaničar iz Zaloga pri Cerkljah in KOŽELJ Cecilija, ekonomski tehnik iz Tunjice

KOŠIR Bogdan, električar iz Kamnika in WALNER Ivanka, ekonomski tehnik iz Kamnika

OSOLNIK Marjan, obratni električar iz Velike Lašne in PLAHUTNIK Ljudmila, delavka pri stroju iz Brezij nad Kamnikom

BERLEC Anton, monter centr. naprav iz Rožičnega in MALI Nada, nar. mat. tehnik iz Bele

VABIMO VAS...

V Stolovem Interieru na Duplici razstavlja grafike in akvarele JOŽE CIUHA, akademski slikar. Razstava je odprta od 12. junija do 18. septembra.

MARICA BREJC

Klepet z Zofko Ramuta

Vsak, ki pride v Zavod za usposabljanje invalidne mladine, se sreča s telefonistko, tovarišico Zofko. Vedno je nasmejana in če si še tako slabe volje, te razveseli s svojo duhovitostjo. Zelo je prijazna in ustrežljiva.

Prebolela je otroško paralizo, ki ji je za celo življenje pustila posledice. Na nogah ima aparate in hodi z opornicami. Z njo sem se pogovarjal o njenem življenju.

— **Kdaj ste prišli v zavod?**
V Zavod sem prišla 27. aprila 1947, ko sem bila stara osem let. Dom sem morala zapustiti zaradi invalidnosti in šolanja.

Naša knjižnica

»Tovarišica, ali grem lahko v knjižnico?« »Seveda,« mi odgovori. Vzamem knjigo, ki sem jo že prebral in se z vozičkom zapodim v klanec.

Kdor ni bil še nikoli v zavodu, bi knjižnico težko našel. Ko prideš na vrh klanca, moraš narediti oster ovinek na levo in potem greš po avli in ko najdeš vrata, kjer piše RAVNATELJ, si že skoraj na cilju. Na koncu hodnika zagledaš steklena vrata, ki vodijo v čitalnico, ki je del knjižnice.

Za knjižnico sem izvedel v prvem razredu. Ugotovil sem, da je v knjižnici veliko polic, na policah pa so zložene knjige. Kmalu sem tudi izvedel, da so knjige razvrščene po starostnih stopnjah, tako da otroci lažje najdejo knjige, ki so primerne zanje. Vse knjige so tudi razvrščene po abecedi avtorjev. Posebne police pa so namenjene strokovni literaturi, ki je razvrščena po UDK.

Tudi v čitalnici so police. Na njih najdemo šolska glasila, strokovne revije in mladinski tisk. V tem prostoru je tudi miza, za katero se zberemo, kadar imamo pravilne ure ali knjižnično in knjižno vzgojo.

Velikokrat je v čitalnici razstava knjig, ki si jih ogledamo skupaj s tovarišico knjižničarko.

Rad berem knjige, zlasti povesti iz NOB, še vedno pa rad segam tudi po pravljicah in basnih.

MARJAN MEŽNAR
6. RAZRED, ZUIM

— **Kakšno je bilo življenje v takratnem zavodu?**

V starem zavodu je bilo življenje bolj prijetno kot v novem. Bili smo kot velika družina. Imeli smo se lepo, čeprav smo imeli manj svobode, manj izhodov v mesto, ni nam bilo toliko stvari dovoljenih, kot jih imajo sedanji oskrbovanci. Tudi kadili niso toliko.

— **Katerih uslužbencev se še spominjate?**

V prvem razredu me je učila mladinska pisateljica Ela Peroci. Še vedno je pri nas zaposlen tovariš Motnikar, ki je bil tudi moj učitelj.

— **Imate radi svoj poklic?**

Izučila sem se za urkalo. To delo me je zanimalo, vendar ga nisem opravljala dolgo, ker se mi je zdravstveno stanje na desni roki poslabšalo. Sedaj sem telefonistka in varatarica in tudi to delo z veseljem opravljam.

Renato JANŽOVNIK,
6. razred, ZUIM

Na Zelenici

Bilo je megleno nedeljsko jutro. Ob sedmih smo se odpeljali s kombijem na Zelenico, kjer je bilo republiško prvenstvo invalidov v veleslalomu. ZUIM sta zastopala Jože Švigelj in Simona Vozelj. Kristjan Očerkel se tekovanja ni udeležil zaradi slabe pripravljenosti. Toni Štih in jaz sva bila navijača in tako naj bi pripomogla k čim boljši uvrstitvi naših.

Proga je bila dolga tisoč petsto metrov. Ko sva se s Tonijem naveličala stati ob progi in gledati smučarje, sva jo večkrat prehodila. Najino pozornost je spet pritegnil Andrej Mrak, ki je zapustil ZUIM pred tremi leti. Kljub temu, da je težak invalid, je smučal izredno spretno.

Naša tekmovalca sta se odlično izkazala. Jože je v svoji skupini osvojil zlato medaljo, Simona pa je pri dekletih prav tako primumala prvo mesto.

Po tekovanju smo imeli kosilo. Lepo so nas pogostili. Ob štirih popoldne pa je spet zabrel naš kombi in nas odpeljal v Zavod.

Ivanki Jakinovi v slovo

K nekaterim pride smrt usmiljeno, tiho in nepričakovano, v spanju. Ivanko je izčrpala do konca. Ne gre drugače, spomin je preboleč. Ko jo je zajela zad-

nja stopnja bolezni, so jo odpeljali na Golnik, kjer je umrla. 23. maja 1987 so krsto z njenim truplom položili v grob na kamniških Žalah ob velikem žalnem spremstvu.

Rojena je bila v sončnem Solkanu, življenjska pot jo je še kot otroka po prvi svetovni vojni pripeljala v Kamnik. Tu je pognala korenine in se zaposlila v smodnišnici. Tu jo je kot aktivistko tudi zajela druga svetovna vojna, ki ji ni prizanesla v ničemer. Gestapo jo je aretiral in odpeljal v Begunje, kjer je bila v skupini stošestindesetih Slovenk obsojena na pet let zapore, od tu pa naprej v kaznilnico Aichach, kjer smo pod težkimi pogoji skupno dočakale svobodo in doživele najlepšo pomlad v življenju, aprila 1945.

Paznice so živčno odpirale celice. Ivanka pa je poskrbela s skupino zapornic, da je morala paznica odpreti tudi prostor, v katerem je čakalo na prostost dvainštirideset višje sojenih Slovenk. Izza pazničinega hrbita je zaklicala: »Dekleta, svobodne ste!« Pa vendar temu ni bilo tako. Še mesece smo hodile vsak dan ob ogromnem makovem polju in čakale na vrnitev v domovino.

In kakor ta prostranost makovega polja s svojo enkratno rdečo barvo še danes lebdi v naših srcih, tako bo lebдела tvoja podoba v srcih zapornic Aichacha, ki nas je združevala skupna usoda.

vod. 22. februar je bil za vse lepo in nepozabno doživetje.

TONE TROHA
8. RAZRED, ZUIM

MARICA BREJC

A dan je črn moral priti, brčkosti dan, ož dan solzan, težko bilo se je ločiti a solze vse, ves jok zaman!
(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Po dolgi in težki bolezni nas je mnogo prezgodaj zapustil naš ljubi mož, oče, stari oče, brat in stric

MILAN PETROVČIČ

Toplo zahvalo izrekamo dobrim sosedom, sorodnikom in znanec, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam pomagali, izrekli sožalje, darovali cvetje in namesto cvetja dali dar za druge dobre namene ter ga tako številno pospremili v njegov prerani grob. Zahvaljujemo se sodelavcem iz Titana, Ete, Kočne, zdravniškemu osebju UKC Ljubljana, govorniku za tople besede slovesa ob odprtem grobu, cerkvenim pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat najlepša hvala.

Žalujoci: vsi njegovi

Okrog, Godič, Podgorje, Kamnik, Rimske Toplice, maj 1987

ZAHVALA

V 88. letu starosti je prenehalo biti utrujeno srce naše drage mame

FRANČIŠKE HACE
rojene KOTNIK

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znanec za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se osebju Doma upokoencev Kamnik, posebej sestram in strežnemu osebju za pomoč in oskrbo, Kemijski industriji Kamnik za cvetje, praporščaku ter g. župniku za opravljen poslovilni obred in pevcem za lepo zapete žalostinke.

Žalujoci: vsi njeni

Vrhoplje, Kamnik, maja 1987

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustila draga mama, stara mama, sestra in teta

PAVLA ZORMAN
p.d. Jernejčkova mama iz Komende

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, njenim nekdanjim sodelavcem iz PTT in našim sodelavcem iz Integrala Kamnik, Alprema Kamnik in IMKA Ljubljana za izkazano pomoč, sočustvovanje, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: sinovi Peter, Pavle in Jernej z družinami, sestra Minka z družino in drugo sorodstvo

Komenda, Kamnik, junija 1987

ZAHVALA

Nenadoma nas je v 64. letu zapustil dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

DOMINIK RESNIK
iz Smrečja v Črni 1

Iskreno se zahvaljujemo njegovim nekdanjim sodelavcem iz Rudnika kaolina in kalcita, našim sodelavcem z OŠ Kamniškega bataljona Stranje in iz Alprema, sorodnikom, znanec, prijateljem in krajanom za pomoč v najtežjih trenutkih, organizacijo pogrebne svečanosti, izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se najiskrenejše zahvaljujemo dr. Dragotinu Ahlinu iz ZD Kamnik za požrtvovalno zdravniško pomoč, govorniku tovarišu Jožetu Klencu za lepe poslovilne besede in pevcem za ganljivo petje.

Žalujoci: žena Terezija, sin Stane z družino in drugo sorodstvo

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je mnogo prezgodaj zapustila naša draga žena, mama, stara mama, sestra in teta

IVANKA ŽAGAR
z Ljubljanske 1/b

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, posebej Francki Plevel, prijateljem, njenim sodelavcem iz Donita TOZD Trival in našim sodelavcem iz Svi-lanita in Iskre Telematike Kranj za izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Milanu Kralju in sestri Emi za požrtvovalno zdravniško pomoč, govorniku za poslovilne besede in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: mož Karlo, hčerki Draga in Irena z družinama, sestra in bratje z družinami in drugo sorodstvo

Kamnik, Loke v Tuhinju, Zg. Brnik, Preddvor, junija 1987

Dom upokoencev Kamnik
Neveljska pot 26, Kamnik

na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. 2 medicinski sestri
za določen čas za nadomeščanje delavk na porodniškem dopustu
Pogoja:
— izobrazba V. stopnje
— 3 mesečno poskusno delo

2. 2 medicinski sestri-pripravnici
za določen čas
Pogoji:
— izobrazba V. stopnje

3. 2 kuhinjski pomočnici
— sodelovanje pri pripravi in kuhanju hrane
Pogoja:
— osnovna šola
— 2 mesečno poskusno delo

4. 2 sobarici
— vzdrževanje higiene stanovanjskih prostorov
Pogoja:
— osnovna šola
— 2 mesečno poskusno delo

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev vložite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Dom upokoencev Kamnik, Neveljska pot 26.

Komunalno podjetje Kamnik,
Cankarjeva 11

objavlja naslednja prosta dela in naloge

1. avtomehanika
Pogoja:
— poklicna šola za avtomehanike
— 6 mesecev delovnih izkušenj

2. vrtnarja
Pogoja:
— poklicna vrtnarska šola
— 6 mesecev delovnih izkušenj

Prijave pošljite v 8 dneh na naslov: Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11.

ABC Pomurka, TP »Kočna« Kamnik
Kamnik, Ekslerjeva 8, TOZD Prodaja na debelo

na podlagi sklepa komisije za medsebojna delovna razmerja

objavlja dela in naloge

dveh skladiščnih delavcev
Za opravljanje teh del in nalog se zahteva: končana osemletka in 1 leto delovnih izkušenj

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov: ABC Pomurka TP »Kočna«, Ekslerjeva 8 v Kamniku.

★ ★ ★

Učence, dijake in študente v starosti nad 15 let vabimo na opravljanje počitniškega dela v delovni skupnosti skupnih služb, Centralnem skladišču, Sadni drevnici in vrt-nariji ter poslovnih enotah.

Osnovna šola 27. julij, Kamnik

Komisija za delovna razmerja razpisuje dela in naloge

perice-šivilje, čistilke
Delo se sklone za nedoločen čas s polnim delovnim časom
Pogoji: tečaj iz šivanja in higienski minimum

Nastop dela po dogovoru. Poskusno delo traja en mesec. Rok prijave je 15 dni na KMR.

Mercator — Eta — Živilska industrija
Kamnik, Kajuhova pot 4

potrebuje za delo pri predelavi povrtin za nedoločen čas

več delavk
OD od 140.000 do 180.000 din

in delavcev
za delo v skladišču, OD 160.000 din

Za delo med počitnicami od 1. julija dalje zaposlimo tudi večje število učencev in študentov. Prijave sprejema kadrovska služba delovne organizacije.

Kamniška »rally panorama«

Rally Kompas v Kamniku

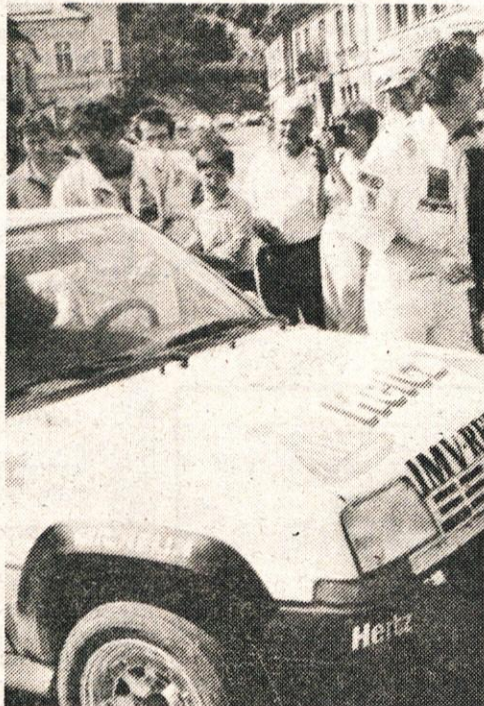
Številni Kamničani, ljubitelji rallya, so v soboto, 13. junija, prišli na svoj račun. Na območju naše občine je potekal namreč del tekmovanja (štiri hitrostne preizkušnje), ki ga že šestič organiziral Kompas Hertz in šteje za pokal Alpe Adria in za državno prvenstvo.

V lepem sobotnem popoldnevu so Kamničani tako na območju Črne, Črnicve in Zlatega polja spremljali dirko 84 posadk iz petih držav (Avstrije, Italije, ČSSR, ZRN in Jugoslavije).

Prvi del 295 kilometrov dolgega rallya je potekal po cesti na Črni z obeh strani, tekmovalci pa so prevozili štiri hitrostne preizkušnje. Presenetljivo sta bila najhitrejša Dekleva in Cernatič s poročjem 911 SC, s šestimi sekundami prednosti pred Kuzmičem in Baničem ter trinajstimi pred Bannertom iz ZRN.

Razglasitev rezultatov je bila ob enajstih na Titovem trgu, kjer si je kopica navdušenih privržencev tega privlačnega športa ogledala celo paleto športnih avtomobilov. Predsednik naše občine, Anton Ipavec, in podpredsednik občine Mozirje, Tone Vrhovnik, sta Kuzmiču in Baniču ter Deklevi in Cernatiču podelila praktične nagrade (prispevala sta jih Elkoj in Utok) za njihovo dobro uvrstitev v prvem delu rallya.

R. GRČAR

Brane Kuzmič in Janez Banič z renaultom turbo

Atletika pri nas res postaja kraljica športov

Kamniško občinsko prvenstvo v atletiki za pionirje in mladince je postreglo z dobrimi rezultati, na podlagi katerih se je v finale območnega prvenstva uvrstilo precej atletskih talentov. Na njem trenerjev, ki jim posvečijo marsikatero svojo prosto uro, ni so razočarali. Pa si pogledimo najboljše rezultate.

Prva mesta so osvojili: Jani Pogačar v skoku v daljino, 585 centimetrov, Damjan Resanovič v skoku v višino, 175 cm, Peter Kukovič v metu 4 kilogramske krogle, saj jo je sunil kar 14,24 metra daleč, pa Igor Belavič v metu žogice, 79,36 m ter moška štafeta 4x100 m. Ne smemo pa izpustiti deklet, saj sta Aleksandra Bič in Martina Zavasnik dosegli kar dvojno zmago v skoku v daljino, Tita Potratje zmagala v teku na 600 m. Odmevno uvrstitev je z drugim mestom dosegla še Lucija Prešern v teku na 300 metrov. Nekateri od teh »zmagovalcev« so člani atletskega kluba in sicer, Igor Belavič, Martina Zavasnik, Lucija Prešern, Aleksandra Bič, Tina Potratje in Igor Grabnar, ostale pa atletski delavci vabijo v svojo sredo, kjer bodo ob strokovnem nadzoru nedvomno hitreje napredovali.

Člani AK Kamnik imajo namreč omogočen pospešen trening pred vsakim večjim tekmovanjem, pod vodstvom Braneta Repiča in Marka Rokavca, ki sta že stara atletska »mačka«, dobro seznanjena z novostmi, ki jih v atletiko prinaša čas. Čeprav je zanimanja med mladimi vedno več, pa se že omenjena trenerja zavemata za še večjo popularizacijo tega športa na osnovnih šolah, seveda v povezavi s klubom. Odveč pa ne bi bila niti povezava z delovnimi organizacijami v občini, saj klub pestijo hude denarne težave. Perspektivnim mladim atletom namreč ne morejo zagotoviti niti osnovnih sredstev za trening, saj so vse organizacije odklonile pomoč. Rešila slavnica, ki klub še drži pokonci, je v tem primeru ZTKO Kamnik, ki namenja denar za razvoj kamniške mladinske atletike in s tem tudi ostalih športov. Radi namreč pozabljamo, da je atletika osnovni šport in kot taka podlaga vsem ostalim športnim disciplinam.

Da pa se ne bomo samo pritoževali, naj omenimo še tekmovalce, ki so uspešni tudi že v državnem merilu. Za nastop na državnem prvenstvu je potrebno izpolniti stroge norme, ki jih postavlja Atletska zveza Jugoslavije. Dosegli in presegli so jih Lucija Pre-

šern, Tina Potratje, Darko Šulja in Marko Uršič; vsi se že pospešeno pripravljajo za prvenstvo, ki bo letos v Beogradu. Kljub pripravam je pot v Beograd še vprašljiva, saj je klubska blagajna prazna, pomoči pa od nikoder.

Res bi bilo treba razmisliti o pomoči tem mladincem. Ne bi namreč smeli dovoliti, da se v anonimnost pogreze še en, nekoč zelo popularen šport v Kamniku. Kdo bo torej atletom omogočil pot v Beograd.

MATIC ROMŠAK

Spominska dirka Slavka Jesenovca

Kot že pet let doslej, so neutrudni člani kolesarskega društva Kamnik tudi letos organizirali Spominsko dirko Slavka Jesenovca. Proga je kot vedno potekala od Svilanite, mimo gostilne Beve, nazaj do Svilanite. Na dirki so se zbrali kolesarji iz številnih slovenskih in hrvaških klubov, kljub temu, da je kolesarska sezona na višku in da se podobne prireditve kar vrste.

Na žalost smo prav Kamničani imeli eno od najskromnejših zastopstev, saj člani KD Kamnik niso bili sposobni posegati po višjih mestih. Vseeno je prireditev izredno uspeša, saj v lepem vremenu hujših padcev in poškodb ni bilo, kar je zasluga redarjev in discipliniranosti tekmovalcev med vožnjo.

V kategoriji pionirjev in pionirk je navadnimi kolesi so nastopili le kamniški osnovnošolci, med katerimi je zmagal Janez Štimac (OŠ F. Albrehta), pred Tomažem Plankarjem in Janezom Močnikom (oba OŠ T. Brejca). Na odlično četrto mesto se je uvrstila najboljša pionirka Irena Dobnik (OŠ T. Brejca).

Pionirji A pa so že imeli pravo tekmo, saj je prvih osem tekmovalcev vozilo s povprečno hitrostjo 39,8 km/h. Najhitrejši v sprintu je bil član Krke Boštjan Mervar, drugi Dušan Hajdinjak iz Beltincev, tretji pa Boštjan Pavli iz Roga. Od kamniških pionirjev se ni uvrstil nihče, pa tudi mladinci se niso prav nič bolje odrezali. Pri pionirjih B je bila povprečna hitrost zmagovalca Šoš Simona iz Beltincev le 35,2 km/h. Enako hitro sta vozila tudi Uroš Murn (KD Krka) in Uroš Kosmač (Sava), na drugem in tretjem mestu.

Mlajši mladinci so merili svoje moči skoraj na trikrat daljši progi, ki pa je bila dvema še prekratka, saj sta zmagovalce pustila daleč za seboj. Zmagal je Andrej Dolinar iz Aste z dobre pol minute naskoka pred klubskim tovari-

šem Robertom Bizjakom, ta pa je imel še skoraj dve minuti prednosti pred nasledovalci, katere je vodil Darko Pintarič iz Roga. Pri starejših mladincih je povprečna hitrost že presegla 40 km/h, kar je skoraj 40 km dolgi progi ni zanemarljivo. Pred skupino so v cilj pripeljali trije tekmovalci: Jože Škraban (Beltinci), Borut Osojnik (KD Rog) in Boris Povšin (KD Rog).

Zadnji so se na progo podali rekreativci, ki so bili daleč najštevilnejši. Zmagal je Dušan Hamun iz Grosuplje, pred mestnim rivalom Silvom Jakofčičem, tretji pa je bil Ljubo Car iz Maribora. V zlato sredino so se z minimalnim zaostankom uvrstili naslednji Kamničani: Marko Hribenik, Andrej Halesič, Bojan Golouh in Aleš Hubad.

Prvi trije tekmovalci v vsaki kategoriji so dobili lepe nagrade, ki so jih prispevale delovne organizacije, Titan, Svilanit, Slovenijašport Kamnik, Meso Kamnik, Metalka, Stol, Donit TOZD Trival in TOZD Kemostik, Svit, Kemijska industrija Kamnik, Utok in Ideja.

MATIC ROMŠAK

V tretje gre rado

pravi star pregovor, in ta drži: Svilanitove kolesarke se tudi letos odpravljamo na kolesarski obisk k našim zamejcem na Koroško, v Benčijo in Furlanijo, ali kot ga delovno imenujemo DOBER DAN, NAŠ! Že v petek, 26. 6. 197 se bomo ob 9. uri na tovarniškem dvorišču poslovile od sodelavcev za pet dni. Pot nas bo vodila do Dravograda in nato naprej do prvega »zaresnega cilja« — Železne Kaple, kjer bomo gostje Slovenskega športnega društva OBIR na njihovem tradicionalnem srečanju Športna noč 1987.

Od Korošcev nas bo pot vodila do avstrijsko italijanske meje in naprej preko mejnega gorskega prehoda Predil do Bovca, nato pa nas naslednji dan čakajo nova srečanja z zamejci v Cedadu in Lonjerju.

O naših popotnih zgodbah in nezdah (seveda si želimo, da bi bilo teh čim manj) se bom razpisala po vrnitvi, za zdaj pa le še to: »Sestopile« bomo pri Bevcu, kjer bomo potegnile črto čez naše razjanje — ampak le za leto dni! Do vrnitve — enajstkrat ZDRAVO od Svilanitovih kolesark!

Odbojkarji OŠ F. Albrehta prvaki ljubljanskega območja

Že devet let na osnovni šoli Frana Albrehta šolsko športno društvo in Odbojkarški klub Kamnik skupno načrtno vzgajata mlade odbojkarje. Od leta 1979 dalje so bili prvaki občine in tako nastopali na vsakoletnem ŠSD prvenstvu ljubljanskega območja.

Skoraj vsa leta so se kamniški fantje uvrščali na drugo mesto na ljubljanskem območju. Osvojitev prvega mesta pa so jim vse do letos, vedno preprečili odbojkarji iz osnovne šole Brezovica pri Ljubljani. Tamkajšnji ravnatelj je namreč že dolgo let sekretar Odbojkarke zveze Slovenije in na tej šoli »vse živo« seveda igra odbojko.

Letos pa so Albrehtovci zmogli premagati tudi to oviro. Izredno talentirani generaciji z odličnim in tudi nadvse požrtvovalnim Damjanom Resanovičem na čelu, ki je tudi slovenski reprezentant, je to uspelo!

V aprilu so v predtekmovanju v skupini z osnovno šolo iz Kočevja in OŠ »Danile Kumar« iz Bežigrada, po treh turnirih zmagali, kjer so vseh 6

tekem dobili z 2:0, 12. maja so nato imeli finalni turnir v Kamniku. Nastopala sta še zmagovalca ostalih dveh skupin ŠSD OŠ Brezovica in ŠSD »Mladost« iz OŠ »8. Talcev« iz Logatca.

Že v prvi tekmi so igrali z Brezovico in jo po lepi igri celotne ekipe premagali 2:0 (9, 13). Logatčani so nato presenetljivo tudi premagali Brezovico z 2:0 (14, 20), nato pa so imeli Kamničani hud boj v prvem nizu z odbojkarji iz Logatca. Niz so po odlični igri, zlasti Resanoviča, dobili na razliko (na 14) in nato lažje na 5 še drugi niz.

Kamniški fantje: Damjan Resanovič, Aleš Sitar, Dejan Gjirin, Jani Pogačar, Peter Kukovič, Tomaž Balantič, Gregor Sušnik in Andrej Maradin skupaj z njihovim letošnjim trenerjem Ivanom Holcom (prej so skupaj vse te fante že trenirali: od leta 1983 do 1985 Milan Windšpurer, nato nekaj časa Marjan Novak in eno leto še Gregor Hribar), so si to lovoriko več kot zaslužili.

Kot območni prvaki so si tako pridobili pravico igrati na enem od treh polfinalnih turnirjev SRS.

Ta turnir je bil že 21. maja v Logatcu, kjer so igrali proti prvaku doljenjskega območja ŠSD OŠ »15. divizije« Grm iz Novega mesta in tesno izgubili z 2:1 (-6, 13, -13). Kljub kasnejši izdatni zmagi nad Logatcem z 2:0 (5, 9), pa so se zaradi enake zmage Novomeščanov nad Logatčani morali zadovoljiti »le« z drugim mestom, medtem ko so že 24. maja Novomeščani zasedli v Ljubljani na republiškem finalu ŠSD 2. mesto za OŠ »Tone Cufar« iz Maribora in pred OŠ »Gorenjskega odreda« iz Zirovnice.

Seveda je tak uspeh velika čast za celo šolo Frana Albrehta. Njihov vzgled bo prav gotovo spodbudil še številne mlajše vrstnike, da se jim bodo pridružili, ne samo na tej osnovni šoli, temveč tudi pri »sosedi«, OŠ Toma Brejca, pa v Stranjah, na OŠ na Duplici in v Mostah. Zbrani krog svojih trenerjev bodo ne samo fantje, tudi dekleta, ki so v predtekmovanju zasedla 2. mesto za OŠ Črnuče in pred OŠ Kočevje, še resneje vadili in tako v bodoče dosegali še večje uspehe. Prvakom, tistim, ki prehajajo v prihodnji sezoni v višjo kategorijo kadetov, pa seveda želimo v okviru OK Kamnika še bogat športni razvoj.

-an

Lokostrelske novice

Lokostrelska sezona je zopet v polnem razmahu. Tekme se vrstijo druga za drugo, tako da lokostrelci nimajo veliko počitka. Kamniški lokostrelci imajo letos malo krizno obdobje, saj tekmujejo večinoma le trije do štirje tekmovalci.

Po sedemmesečni odsotnosti zaradi Studija, se je na tekmovalna prizorišča vrnil Drago Desnica, ki je v svoji dolgoletni karieri dosegel nešteto odličnih rezultatov.

V maju se je udeležil mednarodne tekme v disciplini HUNTER in FIELD v Gornjem gradu. Na zahtevno postavljeni progi, čeprav v lepem vremenu, je Desnica na veliko presenečenje tekmovalcev že prvi dan povedel s precej veliko prednostjo. Drugi dan, ko so bili tekmovalni pogoji in rezultati zaradi vetra precej slabši, je uspel obdržati prednost. Zmagal je z rezultatom 902 kroga, drugi je bil Stanec Natlačen 878 krogov, tretji pa Italijan Flavio Zanon 869 krogov.

Simon Pavlin, mladinski svetovni prvak v tej disciplini, je zasedel šele

četrto mesto. Poleg velikih tekmecev, ki jih je Desnica premagal v Gornjem gradu, je zmaga velik uspeh za njega samega in klub, saj je tekma štela za YU pokal.

Na republiško prvenstvo v HUNTER in FIELD v Ljubljani je Desnica zopet potrdil odlično formo. Po prvem dnevu je zasedel zanj še vedno odlično četrto mesto, takoj za člani jugoslovanske A reprezentance. Drugi tekmovalni dan se je Desnici uspelo prebiti na drugo mesto z rezultatom 901 krog. Na prvenstvu je prvič streljal v tej disciplini še Peter Repolusk v konkurenci člani instiktivno, ter zasedel dobro dvanajsto mesto. Peter še veliko obeta in bo na naslednjem tekmovanju zagotovo napredoval nekaj mest po lestvici navzgor.

Mladinec Ivan Maradin se je udeležil nekaj turnirjev v disciplini FITA STAR; ker žal rezultati še niso dosegli, o njegovih podvigih kaj več v naslednji številki.

DAMJAN GLADEK

Presenetljiv razplet v krožni dirki Slovenije

KOMENDA — Lepo vreme in zanimiv spored sta na hipodrom v Komendi privabila več kot 3000 gledalcev. Dvodnevna prireditev je bila povezana s krajevnim praznikom in proslavo 19. zbora aktivistov NOB. V šestih tečajih je nastopilo 75 konj, največ zanimanja pa je bilo za zadnji tek krožne dirke Slovenije. Nekoliko presenetljivi zmagovalec zadnje preizkušnje in s tem tudi končni zmagovalec je Vlado Rančigaj, ki je pred tem nastopil z Lady Lucy za vodilnim Govekom iz Gotovelej zaostajal sedem točk.

Rezultati — 1. točka: časovni handicap za 2-letne kasače, proga 1400 m: 1. Duran MS (Slavič ml., Ključarovi) 1:36,9, 2. Mima II (Cvetko, Mb) 1:37,1, 3. Salko B (Gašperlin, Brdo) 1:37,4, Dominant (Lešnik, Mb) 1:38,5; **2. točka: čas handicap za 3-12 kasače, temelj 1:36, 1800 m:** 1. Duša MS (Slavič st., Ključ.) 1:31,8, 2. Lian (Dolinšek, Grosuplje) 1:32,1, 3. Pika (Znidaršič, Lj.) 1:33,1, 4. Pilota (Franko, Sentjernej) 1:32,8; **3. točka: čas handicap za 3-12-letne kasače, temelj 1:29, 1800 m:** 1. Nika B (Rančigaj, Brdo) 1:24,9, 2. Apolon (Orazem, Lj) 1:27,2, 3. Kitan B (Hojs, Brdo) 1:26,2, 4. Aretta (Lešnik, Mb) 1:27,7; **4. točka: čas handicap za 3-12-letne kasače, temelj 1:26, 1800 m:** 1. Calypso (Crnkovič, Zg) 1:22,5, 2. Adonis MS (Slavič ml., Ključ.) 1:23,1, 3. Liša B (Dovgan, Brdo) 1:24,3, 4. Depo (Cvetko, Mb) 1:26,1; **5. točka: krožna dirka Slovenije po posebnih propozicijah KZ Slovenije, 2000 m:** 1. Lady Lucy (Rančigaj, Brdo) 1:23,1, 2. Nurni (Slabe, Brdo) 1:24,2, 3. Fita (Seršen, Veržej) 1:23,2, 4. Modra (Radkovič, Sentj.) 1:26,8, 5. Parnas (Cvetko, Mb) 1:27,1, 6. Ajs (Oman, Komenda) 1:26,8; **končna uvrstitev v krožni dirki Slovenije:** 1. Lady Lucy (Rančigaj, Brdo) 24, 2. Fita (Seršen, Veržej) 20, 3. Rebus (Govek, Gotovle) 19 točk.

JANEZ KIMOVEC

Sedemnajstega planinskega tabora meddruštvenega odbora planinskih društev ljubljanske regije smo se udeležili tudi kamniški planinci. Na proslavi, ki je bila na partizanskem Ključu pri Polhovem gradu v nedeljo, 14. junija ob 11. uri, je bilo tudi petdeset planincev iz Kamnika in Mengša. Sicer pa se mladi in starejši planinci iz naše občine vsako leto udeležujejo teh prireditev, in vedno se veseli in zadovoljni vrnejo domov. ST. S.

Integral

DO LPP TOZD Obmestni potniški promet

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

več sprevednikov

za progo Ljubljana—Kamnik

Pogoja: končana osnovna šola, stanovanje v Kamniku ali okolici.

Delo se sklence za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in pogojem poskusnega dela 1 mesec. Pisne ponudbe pošiljate v 8 dneh na naslov: Integral, DO LPP, kadrovska služba, Celovška 166.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 15 dneh po opravljeni izbiri.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik — Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF — Uredja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. — Izhaja dvakrat mesečno — Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 — tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 — Kamniški občan — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tiska ČGP Delo v Ljubljani.